№ 5 Warszawa, dnia 20 lutego 1924 r. Rok VI

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 25 gr., poleconą 1 zł. 50 gr. Prenumerata za kwartał I-szy r. b. 5 zł. 25 gr. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza jednoszpaltowego petitem tab. 2 złote. Należność uiszcza się w markach polskich według kursu franka złotego na dniu poprzedzającym wpłatę. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Administracja Dz. Urzędowego M-wa Skarbu zawiadamia, iż należność za ogłoszenia rejestrowe, które zostały Administracji nadesłane w roku 1924 i podlegają opublikowaniu w Dz. Urz. M-wa Skarbu zostaje podwyższona z Mk. 2.000.000 do 5.000.000 i 1.000.000 do 3.000.000 mk.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia zaległości w nadruku ogłoszeń, Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu uprasza, aby osoby prawne, które w myśl art. 7 Ustawy o podatku dochodowym, z dnia 10 stycznia 1924 r. (Dz. Ustaw Nr. 13, poz. 110) obowiązane są ogłaszać sprawozdania roczne wraz z rachunkiem zysków i strat w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu, niezwłocznie nadsyłały odnośny materjał do ogłoszenia.

TREŚĆ.

Organizacja władz.

160.

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1294 r.

o Państwowej Radzie Oszczędnościowej.

Na zasadzie § 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 stycznia 1924 r. o ustanowieniu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego (Dz. U. R. P. Nr. 11 poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy Nadzwyczajnym Komisarzu Oszczędnościowym tworzy się Komitet fachowy pod nazwą „Państwowa Rada Oszczędnościowa".

§ 2. Państwowa Rada Oszczędnościowa jest powołana do wydawania opinji w przedłożonych jej przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego sprawach, tyczących zamierzonej akcji w kierunku zastosowania oszczędności w wydatkach państwowych reorganizacji urzędów, oraz uproszczenia urzędowania, — jak również stawiania wniosków w tych przedmiotach z własnej inicjatywy.

§ 3. Państwowa Rada Oszczędnościowa składa się z 15 do 20 członków, powołanych na okres do dnia 31 grudnia 1924 r. przez Prezesa Rady Ministrów oraz jednego delegata Ministra Skarbu i jednego delegata Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego.

§ 4. W posiedzeniach Rady biorą udział z głosem doradczym:

a) Komisarze Oszczędnościowi, reprezentujący Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego, w poszczególnych resortach;

b) delegaci właściwego Ministra, na zaproszenie Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego, — o ile sprawy, przez Radę omawiane, mają dotyczyć tych Ministerstw;

c) zaproszeni przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego rzeczoznawcy;

d) w miarę zlecenia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli delegat Najwyższej Izby Kontroli.

Członkowie Rady pełnią swe czynności bezpłatnie.

§ 5. Nadzwyczajny Komisarz Oszczędnościowy jest przewodniczącym Rady.

W razie jego nieobecności lub na jego życzenie pełni obowiązki przewodniczącego jeden z wyznaczonych przezeń członków Rady.

§ 6. Posiedzenie Rady zwołuje Nadzwyczajny Komisarz Oszczędnościowy w miarę potrzeby lub na żądanie, wniesione do Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego przynajmniej przez 1/3 członków Rady.

§ 7. Do spraw specjalnych może Rada wyłaniać z pośród siebie Komisje pod przewodnictwem członków Rady.

§ 8. Protokóły posiedzeń oraz czynności biurowe, związane z pracami Rady, prowadzi sekretarz, wyznaczony przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego. Sekretarz Rady nie jest jej członkiem.

Protokół ma być podpisany przez przewodniczącego i sekretarza Rady.

§ 9. Sprawozdania z obrad i prac Rady mogą być ogłaszane tylko przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13. poz. 118).

Podatki bezpośrednie.

161.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lutego 1924 r.

w przedmiocie ustalenia przeciętnej wartości franka złotego za miesiąc styczeń 1924 r.

Na mocy art. 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), oraz w myśl § 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do państwowego podatku przemysłowego (Dz. Ust. R. P. Nr. 134, poz. 1112), zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przeciętną wartość franka złotego za miesiąc styczeń 1924 r. ustala się na 1.740.000 mkp.

§ 2.

Płatnicy podatku przemysłowego, obowiązani w myśl części pierwszej art. 56 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412), do miesięcznych wpłat, winni przeliczyć obroty, osiągnięte w miesiącu styczniu 1924 r., na franki złote według przeciętnej wartości, oznaczonej w paragrafie poprzednim i od tak ustalonego obrotu obliczyć rzypadający podatek i dodatki na rzecz związków samorządnych we frankach złotych.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Monitor Polski z dn. 6.II 1924 r. Nr. 30 poz. 99).

162.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 31 stycznia 1924 r.

w przedmiocie niezaliczania na podatek przemysłowy przedpłat, uiszczonych na poczet tegoż podatku w postaci świadectw przemysłowych.

Na mocy art. 1, ustęp 1 lit. e) i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r., zarządza się, co następuje:

Art. 1. Poczynając od roku podatkowego 1924, zawiesza się potrącanie od sum podatku przemysłowego, przypadającego od obrotu w myśl artykułów 4 do 6 i art. 56 oraz art. 119 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412):

a) kwot uiszczonych w formie przedpłaty przez nabycie świadectw przemysłowych na zasadzie art. 7 lit. a) i art. 23 tejże ustawy;

b) dodatków oznaczonych w ostatnim zdaniu art. 8 ustęp 1) ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1923 Nr. 94, poz. 747).

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 5.II 1924 r. Nr. 12 poz. 102).

163.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 10 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze rzeczypospolitej.

Art. 1. Poczynając od dnia 1 stycznia 1924 r. obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej ustawa o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), ze zmianami, podanemi w artykułach następnych ustawy niniejszej. Tem samem na obszarach b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego traci moc obowiązującą ustawa pruska z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Ust. pruskich str. 259) wraz ze zmianami, wprowadzonemi późniejszemi ustawami i rozporządzeniami.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu:

1) do przekazywania zarządom gminnym na obszarze b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego czynności wstępnych do wymiaru podatku dochodowego, przewidzianych w art. 45 — 48 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.;

2) do tworzenia na oznaczonym wyżej obszarze podkomisji szacunkowych dla dokonywania przedwstępnego oszacowania dochodów, podlegiych podatkowi, oraz do określenia składu tych podkomisji i trybu ich postępowania.

Art. 3. W końcu ustępu 5 art. 10 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonm w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., dodaje się słowa:

„oraz daniny lasowej (ustawa z dnia 6 lipca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 676) i podatku majątkowego (ustawa z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz U. R. P. Nr. 94, poz. 746)".

Art. 4. Część druga art. 15 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„Przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha użytkowego gruntu, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości 4 centnarów metrycznych żyta z jednego hektaru gruntu po cenach przeciętnych w roku osiągnięcia dochodu, służącego za podstawę do opodatkowania w myśl art. 13 ustawy niniejszej".

Art. 5. Na rok 1924 pobiera się specjalny dodatek do podatku dochodowego w wysokśoci 20% tegoż podatku, obliczonego według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., i według skali art. 11 niniejszej ustawy, poczynając jednak od 4 stopnia tej ostatniej skali.

Art. 6. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części województwa śląskiego art. 5 niniejszej ustawy nie ma zastosowania. Natomiast pobiera sę tam dodatki do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin i powiatowych związków komunalnych. Dodatki te wynoszą przy dochodzie podatkowym.

A. według skali art. 23 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.

ponad	1.378	frank.	złot.	do 20 674	frank.	złot.	—4%
„	20.674	„	„	„ 68.913	„	„	—4,5%
„	68.913	„	„	. . . .			—5%

B. według skali art. 11 niniejszej ustawy 3%, poczynając jednak dopiero od 4 stopnia tejże skali.

Art. 7. Art. 53 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem

w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., uzupełnia się częścią ostatnią o brzmieniu następującem:

„Sprawozdania roczne osób prawnych, obowiązanych do publicznego składania rachunków, zawierające bilans oraz rachunek zysków i strat, winny być ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu.

Postanowienie poprzedniego ustępu nie dotyczy współdzielni, które swoje bilanse ogłaszają zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielniach".

Art. 8. Atr. 85 ustawy o państwowem podatku dochodowem w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„W terminie, oznaczonym w art. 49 niniejszej ustawy, należy zapłacić w kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, względnie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, cały podatek, przypadający według skali art. 23 niniejszej ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu, i dowód uskutecznienia zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym, dołączyć do zeznania.

Termin płatności tej części podatku, która stanowi różnicę między podatkiem, uiszczonym w myśl części pierwszej ninijszego artykułu, a podatkiem, wymierzonym przez władzę wymiarową względnie termin płatności całego wymierzonego przez władzę wymiarową podatku wówczas, gdy podatnik wcale nie spełni obowiązku wpłacenia podatku, przypadającego od zeznania dochodu — ustanawia się na dzień 1 listopada roku podatkowego.

Płatnicy, wymienieni w ostatniej części art. 49 niniejszej ustawy, winni zapłacić cały podatek, przypadający od zeznanego dochodu, najpóźniej w ciągu 30 dni po otrzymaniu wezwania władzy podatkowej do złożenia zeznania.

W powyższym trybie i w powyższych terminach na obszarze, wspomnianym w art. 6 niniejszej ustawy, winny być zapłacone równocześnie z państwowym podatkiem dochodowym dodatki komunalne, przypadające od dochodu, zeznanego przez podatnika, względnie ustalonego przez władzę wymiarową".

Art. 9. Art. 90 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli uiszczenie podatku wraz z dodatkiem komunalnym nie nastąpi w terminie płatności, to od nieuiszczonej kwoty będą pobierane kary za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie. Za niezapłacenie należności podatkowej wraz z przypadającym dodatkiem komunalnym w terminie oznaczonym art. 49, względnie w części drugiej art. 85 niniejszej ustawy, będą obliczone i pobrane kary w razie niezłożenia zeznania od całego wymierzonego podatku i przypadającego dodatku komunalnego".

Art. 10. Art. 110 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., zastępuje się artykułem o brzmieniu następującem:

„Dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 3 ustęp 6), objęte skalą miarodajną do ustalenia potrąceń (art. 112), podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów Działu II niniejszej ustawy".

Art. 11. Art. 112 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., zastępuje się artykułem o brzmieniu następującem:

„Podatek wraz z ewentualnemi dodatkami pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie uposażenia według skali, którą w sposób, podany w art. 113 niniejszej ustawy, ustanawiać będzie Minister Skarbu odrębnie na każdy miesiąc, biorąc za podstawę poniższą skalę, miarodajną dla miesiąca grudnia 1923 r.

L. p.	Wysokość wypłaconego wynagrodzenie, obliczona w stosunku rocznym — ponad (w tysiącach marek)	do (w tysiącach marek)	Stopa procentowa podatku
1	525.600	700.800	0,3
2	700.800	876.000	0,4
3	876 000	1.138.800	0,5
4	1 138 800	1,401 600	0,7
5	1.401.600	1 664 400	0,9
6	1.664 400	1.927 200	1,1
7	1.927 200	2.190.000	1,4
8	2.190 000	2.482.000	1,7
9	2.482 000	2.774.000	2
10	2.774.000	3.066.000	2,5
11	3 066.000	3.358.000	3
12	3.358 000	3.650.000	3,5
13	3.650.000	3 796.000	4,5
14	3 796 000	4.015.000	5,5
15	4 015 000	4 234.000	7
16	4 234.000	4.526 000	8,5
17	4.526.000	4.818.000	10
18	4.818.000	5.110.000	11,5
19	5.110.000	5.475.000	13
20	5.475.000	5 840.000	13,6
21	5.840.000	6 205.000	14,3
22	6.205 000	6.570.000	15
23	6.570.000	6 935.000	15,7
24	6.935.000	7.300.000	16,5
25	7 300.000	7 665 000	17,3
26	7 665.000	8.030 000	18,1
27	8 030.000	8.395 000	18,8
28	8.395.000	8,760 000	19,5
39	8.760 000	13 140.000	20,2
30	13.140.000	17.520.000	20,9
31	17.520.000	21 900.000	21,6
32	21.900.000	26.280.000	22,3
33	26.280 000	32.850.000	23
34	32.850 000	52.560.000	24,5
35	52 560.000	65.700.000	25,5
36	65.700.000	87.600.000	27
37	87.600.000		28,5

Podstawę do ustalania stopy procentowej przypadającego do potrącenia podatku wraz z ewentualnemi dodatkami stanowi wysokość wypłacanego wynagrodzenia, obliczona w stosunku rocznym.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza sie je do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym".

Art. 12. Art. 113 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem

w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., zastępuje się artykułem o brzmieniu następującem:

„W drugiej połowie każdego miesiąca kalendarzowego ustala Minister Skarbu na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny, wykładnik, wyrażający wzrost kosztów utrzymania w Państwie w pierwszej połowie tego miesiąca kalendarzowego w porównaniu z kosztami utrzymania w pierwszej połowie listopada 1923 r. Wykładnik, o którym mowa, winien być wyrażony w liczbie całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Przez tak ustalony wykładnik mnoży się na każdy następny miesiąc kalendarzowy kwoty, zakreślające granice dochodu dla oznaczenia stopy procentowej podatku z podstawowej skali, podanej w artykule poprzednim. W ten sposób przeliczona skala podstawowa podawana będzie do publicznej wiadomości drogą ogłoszenia w „Monitorze Polskim przed upływem miesiąca, poprzedzającego miesiąc, w którym ta skala ma obowiązywać“.

Art. 13. Część druga art. 114 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., otrzymuje brzmienie następujące:

„Potrącone kwoty należy w terminie do dni 7 po dokonaniu potrącenia wpłacić do właściwej kasy skarbowej z dołączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, względnie odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzania prawidłowości dokonanych potrąceń“.

Art. 14. Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia niepobranego, względnie niedobranego podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadającego do zapłaty w roku 1923.

Art. 15. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej działu I, II, III i IV ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., z nową numeracją artykułów, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych niniejszą ustawą lub postanowieniami innych ustaw.

Art. 16. Uchyla się postanowienia, zawarte w art. 129 i 131 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.

Art. 17. Utrzymuje się moc obowiązującą postanowień zawartych w art. 2, 10 ustęp 3 i 4, 23, 24 część pierwsza i druga 25, 26, 28, 92—95, 98 i 99 ustawy o państwowym podatku dochodowym w brzmieniu, ogłoszonem w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r.

Art. 18. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od roku podatkowego 1924.

Państwowy podatek dochodowy, wpłacany w województwie śląskiem, wpływa do Skarbu Państwa.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów:
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13. poz. 110).

164.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 lutego 1924 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego.

Na zasadzie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 38) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w art. 2 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, a niepodlegające podatkowi majątkowemu w myśl art. 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746), wolne są od obowiązku opłacania drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego, pomimo, że zostały wciągnięte do ksiąg bierczych tejże zaliczki.

§ 2. Wysokość zaliczki, obliczonej w myśl art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, nie może przekraczać następujących granic:

1) dla płatników podatku gruntowego i budynkowego — połowy podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku według skali art 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 746);

2) dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych I, II, III, IV, V i VI kategorji oraz przedsiębiorstw handlowych I i II kategorji połowy podatku majątkowego, przypadającego, od wartości całego ich majątku według skali art. 9 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym;

3) dla płatników podatku obrotowego (na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego), płatnego i idealnego — połowy podatku majątkowego, przypadającego według skali art. 9 ustawy — od wartości całego ich majątku;

4) dla płatników podatku przemysłowego od przedsiębiorstw przemysłowych VI kategorji i przedsiębiorstw handlowych III kategorii oraz od samodzielnych wolnych zajęć zawodowych —

jednej trzeciej części podatku majątkowego, przypadającego od wartości całego ich majątku według skali art. 9 ustawy z dnia 11 sierppnia 1923 r. o podatku majątkowym.

O ile kwota drugiej zaliczki przekracza granice wyżej określone, wówczas płatnik będzie zwolniony od uiszczenia nadwyżki tejże zaliczki.

§ 3. Celem ustalenia stanu faktycznego miarodajnego w myśl §§ 1 i 2 nin. rozp. do zwolnienia od zaliczki, względnie do jej zniżenia winna każda władza podatkowa I instancji (urząd sk., inspektorat sk.) powołać rzeczoznawców, a mianowicie: dla płatników podatku gruntowego i budynkowego — 2-ch członków komisji szacunkowej podatku dochodowego z pośród przedstawicieli rolnictwa, a dla płatników podatku przemysłowego, wzgględnie obrotowego — 2-ch członków komisji szacunkowej do spraw podatku przemysłowego, względnie komisji dla podatku procederowego na górnośląskiej części województwa śląskiego, z pośród przedstawicieli przemysłu i handlu.

W analogiczny sposób postępuje izba skarbowa, która dla osób prawnych. obowiązanych do publicznego składania sprawozdań, powołuje rzeczoznawców z pośród członków komisji odwoławczych.

§ 4. Władza podatkowa przy współudziale rzeczoznawców (§ 3 nin. rozp.) wydaje swoje decyzje na podstawie zeznań płatników o majątku, spisów płatników, sporządzonych przez zarządy gminne, oraz własnych wiadomości. opartych na dokładnej znajomości stosunków majątkowych płatników.

Przy sprawdzaniu zeznań winna się władza podatkowa kierować normami szacunkowemi, okrelonemi w rozp. II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 996), uwzględniając przytem przepisy § 11 powołanego rozporządzenia II Ministra Skarbu, dotyczące zniżek z powodu zniszczenia wojennego, o ile chodzi o posiadłości gruntowe.

W wypadkach, przewidzianych w § 1 nin. rozp., władza podatkowa wydaje swoje decyzje z urzędu, w wypadkach zaś wspomnianych w § 2 nin. rozp., — tylko na prośby zainteresowanych płatników. Prośby te winni płatnicy wnieść do właściwej władzy podatkowej najpóźniej do dni 14 po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Na podstawie decyzji zapadłych zgodnie z §§ 1—4 nin. rozp. władza podatkowa przeprowadza sprostowania przypisu drugiej zaliczki w księgach bierczych, a oryginał decyzji przechowuje przy tych księgach.

O decyzjach władza podatkowa zawiadamia płatników ustnie lub pisemnie. Decyzje te są ostateczne.

§ 6. Przymusowe ściągniecie drugiej zaliczki od płatników wspomnianych w § 1 i § 2 nin rozp. może być przeprowadzone dopiero po zapadnięciu decyzji władzy podatkowej (§ 5 nin. rozp.).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13, poz. 122).

165.

SPROSTOWANIE.

W Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 996 w rozporządzeniu II Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1923 r., wydanem w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w celu wykonania ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym, zawierającym przepisy o ustaleniu wartości przedmiotów majatkowych należy w § 15 po II tabeli wartości przedsiębiorstw przemysłowych, w wierszu przedostatnim ustępu a) zastąpić słowo: „trzech“ słowem: „dwóch“.

(Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13).

Opłaty stemplowe.

166.

SPROSTOWANIE.

W Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1113 w tary fie, dołączonej do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. w sprawie zmiany stawek opłat stemplowych w pozycji 8 stawka opłaty 95.000, ustanowiona pod a), ma być zastąpiona stawką 100.000; stawka 280.800, ustanowiona w punkcie b), ma być zastąpiona stawka 280.000.

W pozycji 11 zamiast słowa: „akta“ ma być słowo: „akt“.

W tymże Nr. 134, poz. 1115 w § 5, punkcie 2, wierszu siódmym, rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1923 r. zamiast słowa: „złota“ ma być: „złote“.

(Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13).

Podatki konsumcyjne.

167.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wprowadzenia na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiego obszaru woj. śląskiego alkoholomierza objętościowego.

Na mocy §§ 16 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628) i § 3 rozp. Rady Ministrów z 28 grudnia 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia niektórych postanowień tegoż rozporządzenia na Górny Śląsk (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 2 poz. 7) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskim obszarze województwa śląskiego wprowadza się do urzędowego obliczenia zawartości alkoholu w spirytucie i płynach

alkoholowych, w miejsce alkoholomierza wagowego, wprowadzonego postanowieniem § 2 VII części przepisów wykonawczych do opodatkowania spirytusu wprowadzonych postanowieniem Rady Związkowej Rzeszy Niem. z dnia 28 czerwca 1900 r. (Dz. Centr. Rzeszy niem. str. 473) alkoholomierz objętościowy Trallesa tarowany przy ciepłocie normalnej + 12° Reaumura (+ 15° Celsiusza).

§ 2. Postanowienia §§ 1, 2, 3, 11, 12 i 13 części VII niemieckich przepisów wykonawczych wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia znosi się. Postanowienia §§ 15 i 16 mają być nadal odpowiednio stosowane z uwzględnieniem postanowień § 1 niniejszego rozporządzenia oraz pouczeń zawartych w tablicach redukcyjnych do obliczania prawdziwej ilości wyskoku (Dz. Urz. Min. Skarbu z r. 1919, Nr. 27, poz. 387).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej od 15 lutego 1924 r. przyczem do 1 kwietnia 1924 r. zezwala się używać jeszcze alkoholomierzy wagowych ustanowionych w § 2 VII części wyżej wymienionych przepisów wykonawczych.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13. poz. 119).

168.

KOMUNIKAT L: 1379/D. A. M. — W. a.

w sprawie obrotu handlowego opodatkowanym spirytusem.

Celem usunięcia krępujących trudności w obrocie handlowym spirytusu opodatkowanego poleca się zwolnić nabywanie takiego spirytusu w gorzelniach rafinerjach i składach do celów technicznych, do przerobu w rozlewniach i wódczarniach tudzież do aptek od wszelkich stosowanych dotychczas formalności . Wydawanie tego spirytusu może odbywać się na każde żądanie nabywcy za zwykłem świadectwem przewozowem.

Warszawa, dnia 6 lutego 1924 r..

za Ministra Skarbu:

(—) *Dr. Głowacki.*

Dyrektor Departamentu

Przepisy celne.

169.

OKÓLNIK T. 69.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Lwowie. Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Niniejszym zawiadamia się, że palety, jako przybory malarskie należy clić według poz. taryfy celnej 216 p. 1.

O powyższem należy powiadomić podwładne urzędy.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Dzierzgowski.

Dyrektor Departamentu Ceł.

170.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 stycznia 1924 r.

w przedmiocie przywrócenia sześciodniowego terminu, wyznaczonego do sprzedaży z licytacji przesyłek celnych.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza sie co następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 17 grudnia 1923 r. w przedmiocie skrócenia terminu wyznaczonego do sprzedaży z licytacji przesyłek celnych (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 1068) uchyla się i jednocześnie przywraca się brzmienie paragrafu 33 rozporządzenia o postępowaniu celnem ustalone rozporządzeniem z dnia 3 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 789).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13. poz. 121).

171.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW SKARBU ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

w przedmiocie sprostowania błędów w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote.

W ogłoszonym w Nr. 135 Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej pod poz. 1123 załączni-

ku do rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote należy:

1) przy poz. tar. celn. 88 pkt. 1 lit. c cyfrę cła od 100 kg. we frankach złotych „139,00" zastąpić cyfrą „136,00",

2) przy poz. tar. celn. 171 pkt. 4 lit. b cyfrę cła od 100 kg. we frankach złotych „232,50" zastąpić cyfrą „432,50".

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *J. Kiedroń.*

Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13, poz. 126).

172.

SPROSTOWANIE.

d) W Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1123 w załączniku do rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote

Wydrukowano:		Powinno być:	
Poz. tar. celnej	Cło od 100 kg. we frank. zł.	Poz. tar. celnej	Cło od 100 kg we frank. zł.
167 A p. 1 lit. h II d	49,00	167 A p. 1 lit. h II d	49,50
167 A „ 1 „ h IV d	80,00	167 A p. 1 „ h IV d	80,50

(Dz. U. R. P. z dn. 8.II 1924 r. Nr. 13).

173.

OKÓLNIK L. DC/1745/IV/24

w sprawie przyjmowania przekazów własnych P. K. K. P. przy wpłacaniu zaliczeń na pokrycie opłat celnych.

W Dz. U. R. P. Nr. 135, poz. 1123 w za-

snowcu, Łodzi, Grajewie, Wilnie, Poznaniu, Lesznie, Zbąszyniu, Bydgoszczy, Tczewie, Toruniu, Grudziądzu, Lwowie, Przemyślu, Stanisławowie, Krakowie, Oświęcimiu, Tarnowie, Lublińcu, Chorzowie, Katowicach, Rybniku, Dziedzicach, Cieszynie, Bielsku i Mysłowicach.

W celu zapobieżenia trudnościom spowodowanym opłaceniem znaczniejszych sum pieniężnych drobnemi stosunkowo banknotami zezwala się wyżej wymienionym urzędom celnym przyjmować od stron przy wpłacaniu zaliczeń na pokrycie opłat celnych „przekazy własne" P. K. K. P. na kwoty 50.000.000 i 100.000.000 mkp. (Komunikat w „Monitorze Polskim" z dnia 15 grudnia 1923 r. Nr. 285).

Urzędy Celne przyjmują przekazy własne P. K. K. P. tak samo jak gotówkę, księgując przyjęte wpłaty w myśl rozporządzenia z dn. 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie wpłacania zaliczeń na pokrycie opłat celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 7, poz. 70 oraz rozp. z dn. 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie zarachowania i kontroli zaliczeń (Monitor Polski Nr. 20, poz. 65).

Wpłacający zaliczenia przekazami własnemi P. K. K. P., powinni składać je do urzędu celnego przy deklaracjach płatniczych z wyszczególnieniem przekazów. Kasjer urzędu celnego powinien zaznaczyć numery przekazów w przedziałce przedmiotowej dziennika przychodu obok nazwiska wpłacającego, jak również i na pokwitowaniu wydanem płatnikowi. Wrazie watpliwości co do autentyczności przekazów P. K. K. P. należy postępować w myśl okólnika Nr. DC/1740/IV/24.

Urzędy celne nie mogą uskuteczniać żadnych wypłat przekazami własnemi P. K. K. P., a winny odsyłać je jaknajczęściej przy wykazie sporządzonym w 2 egzemplarzach do Oddziału P. K. K. P. jako nadwyżki kasowe na rachunek żyrowy Kasy Skarbowej znajdującej się w siedzibie Oddziału P. K. K. P. W wykazach należy wyszczególnić numery przyjętych przekazów, z podaniem ich wartości oraz ogólną sumę przyjętą przekazami.

P. K. K. P. zwraca urzędowi celnemu bezzwłocznie po otrzymaniu przekazów jeden egzemplarz wykazu z pokwitowaniem przyjęcia, który służy urzędowi celnemu jako dowód rozchodowy.

Ze względu na ostateczny termin płatności przekazów P. K. K. P. w dniu 31 marca 1924 r. urzędy celne zaprzestają przyjmowania tych przekazów na 4 dni przed powyższym terminem, a wszystkie przyjęte uprzednio odsyłają do Oddziału P. K. K. P.

Warszawa, dnia 1 lutego 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł.

174.

ROZPORZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 6 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmian w §§ 37, 38, 39 i 95 instrukcji rachunkowo-kasowej dla władz i urzędów celnych oraz specjalnych kas państwowych przy tych urzędach (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 24 z 1922 r.).

W sprawie przeprowadzenia tych zmian zarządza się co następuje:

W ust. 1 i 3 § 37 skreśla się wyrazy „Centralnej Kasy lub § 38 otrzymuje brzmienie następujące:

„a) Wpłaty na rzecz urzędu celnego mogą być uskuteczniane również do Oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, które wpłaty te przyjmują za rzecz właściwego urzędu celnego i równocześnie zarachowują je, jako nadwyżki kasowe od tegoż urzędu na rachunek żyrowy kasy skarbowej, znajdujacej sę w siedzibie odnośnego oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Przy wpłatach składają strony deklaracje płatnicze w dwóch egzemplarzach, w których powinno być wyszczególnione, na rzecz jakiego urzędu celnego, przez kogo i z jakiego tytułu wpłata została dokonana.

Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej zawiadamiają z dołączeniem jednego egzemplarza deklaracji, właściwy urząd celny o uiszczeniu wpłaty i równocześne wpisują nadwyżke kasową na rachunek żyrowy miejscowej kasy skarbowej, którą również o tem zawiadamiają.

b) Wpłaty na rzecz urzędu celnego mogą być uskutecznione ponadto za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, przyczem sposób postępowania w tych wypadkach regulują odrębne przepisy“.

§ 39. otrzymuje brzmienie następujące:

„Urząd celny uznaje (akceptuje) dokonaną wpłatę po sprawdzeniu złożonego przez stronę pokwitowania tej kasy (kasy skarbowej, Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, Pocztowej Kasy Oszczedności), do której wpłatę strona uskuteczniła, z zawiadomieniem o wpłacie, otrzymanem przez urząd celny bezpośrednio od jednej z tychże kas.

Rachmistrz urzędu celnego zarachowuje wpłaconą sumę na przychód do rejestru opłat celnych i księgi przychodów budżetowych względnie księgi sum depozytowych, oraz na rozchód do rejestru sum obrotowych, jako nadwyżki kasowe, zaznaczając na rachunek której kasy (Kasy Skarbowej względnie Centralnej Kasy Państwowej) nadwyżka została zarachowana“.

§ 95. otrzymuje brzmienie następujące:

„Każda kasa urzędu celnego ma ustalony przez Dyrekcję Ceł maksymalny zapas kasowy ponad który nie powinna przetrzymywać zbędnej gotówki.

Obliczoną przez rachmistrza przewyżkę gotówki ponad maksymalny zapas i istotną potrzebę płatniczą Urząd celny przesyła jaknajczęściej, jako „nadwyżkę kasową“ do kasy skarbowej, do oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności.

Nadwyżki kasowe przesyła urząd celny do kasy skarbowej względnie oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przy wykazach w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje tamże, a drugi zwraca kasa skarbowa względnie oddział Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej urzedowi celnemu z zaświadczeniem odbioru nadwyżki kasowej.

Nadwyżki kasowe, przesłane do kasy skarbowej, zarachowuje ta kasa do sum obrotowych, jako nadwyżki kasowe, otrzymane od urzędu celnego.

Nadwyżki kasowe przesłane do oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej przyjmuje ten oddział od urzędu celnego i zarachowuje je na rachunek żyrowy kasy skarbowej, znajdującej się w jego siedzibie

Nadwyżki kasowe ponadto mogą być odsyłane za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności, przyczem sposób postępowania w takich wypadkach regulują odrębne przepisy“.

Ustęp 5 § 95 skreśla się, a ustępy 6, 7 i 8 pozostają w mocy.

za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierżgowski.*
Dyrektor Departamentu Ceł.

175.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SKARBU ORAZ KOLEI ŻELAZNYCH W POROZUMIENIU Z MIN. SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

z dnia 8 lutego 1924 r.

w sprawie uiszczenia opłat statystycznych przez ajencje celne polskich kolei państwowych.

Na zasadzie paragrafu 42 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie statystyki celnej w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem z dnia

13 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 748) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem ułatwienia zarządom polskich kolei państwowych uiszczania opłat statystycznych od towarów, odprawionych przez kolejowe ajencje celne, wprowadza się następujący sposób uiszczenia tych opłat:

a) Dyrekcje P. K. P. otrzymują z Głównego Urzędu Statystycznego kwitarjusze opłat statystycznych, które, po uprzedniem ostemplowaniu ich stemplem Dyrekcji, roześlą w odpowiedniej ilości podległym ajencjom celnym.

Ostemplowanie kwitarjuszów winno być uskutecznione w miejscu przeznaczonem na wpisanie nazwy urzędu celnego..

b) Ajencje celne przy odprawie towarów wypełniają przez kalkę wszystkie trzy części kwitu kwitarjuszów opłat statystycznych, przyczem część trzecią kwitu nalepiają na kartę zgłoszenia statystycznego, jako zobowiązanie uiszczania opłaty statystycznej.

Pozostałe dwie części kwitu służą do przeprowadzenia przez zarządy kolejowe rozrachunku z Głównym Urzędem Statystycznym.

c) Opłatę statystyczną oblicza się i ostatecznie reguluje na podstawie stawek, oznaczonych w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 137, poz. 1146), przeliczonych na marki polskie według kursu, stosowanego w urzędach celnych w dniu wypisania kwitu przez ajencje celne.

Kwity takie mogą być wypisane o jeden dzień wcześniej przed złożeniem ich w urzędzie celnym.

d) Dyrekcje P. K. P. wpłacają w markach polskich przypadającą od wszystkich podległych im Ajencji celnych sumę opłat statystycznych, wprost lub pośrednictwem właściwego Urzędu Skarbowego, do Centralnej Kasy Państwowej na rachunek Głównego Urzędu Statystycznego (Dział 4 i 12 budżetu dochodowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) w ciągu 5 dni po upływie każdej dekady. Po dokonaniu wpłaty Dyrekcje przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego wykaz kwitów z danej dekady z podaniem dotyczących ich numerów w kolejnym porządku i poszczególnych sum a nadto z dołączeniem do wykazu odnośnych części kwitów, otrzymanych od Ajencji celnych, tudzież w całości kwitów zepsutych.

e) O ile tego wymagają lokalne warunki, kolejowe ajencje celne mogą uiszczać urzędowi celnemu opłaty statystyczne gotówką na ogólnych zasadach.

f) Urzędy celne sprawdzają prawidłowość kwot wypisanych przez ajencje celne w kwitach, lecz ewidencji tych kwitów nie prowadzą.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Grabski.*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Tyszka.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sołtan.*

176.

OKÓLNIK L: DC. 240/III

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 13 grudnia 1923 r. w przedmiocie przerachowania stawek celnych na franki złote (Dz. Ust. R. P. Nr. 135, poz. 1123) Ministerstwo Skarbu podaje wysokość stawek konwencyjnych we frankach złotych według poniżej zamieszczonej tabeli:

Warszawa, dnia 30 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski.
Dyrektor Departamentu Ceł

Poz. tar. celn.	Zniżka procentowa	Cło konwencyjne od 100 kg. we frank. zł.
13	50%	80,25
14 p. 2	40%	159,30
15 p. 1	„	318,60
„ „ 3	„	51,90
21 p. 1	„	126,00
„ „ 3	„	244,50
„ „ 5	„	741,00
24 p. 2	35%	88,40
27 p. 1a	50%	278,00
„ „ 1—b	„	370,50
28 p. 1—a	„	74,00
„ „ 2—a	„	370,50
„ „ 2—b	„	1543,75
35 p. 1	40%	88,80
„ „ 2	„	29,70
37 p. 2	50%	74,00
38	40%	555,90
43 p. 1—a	35%	6,50
„ „ 1—b	„	60,125
„ „ 2	„	20,80
46 p. 2—a	20%	98,80
„ „ 2—b	„	128,40
„ „ 2—cI	„	49,60
„ „ 2—cII	„	34,40
55 p. 1	35%	136,50
„ „ 2—b	„	321,10
„ „ 3	„	96,20
„ „ 4	„	108,225
57 p. 1—a	„	120,25
„ „ 1—b	„	264,875
„ „ 1—c	„	401,375
„ „ 2	40%	630,00
Uwaga	35%	585,975
57 p. 3	„	963,30
Uwaga		642,20
57 p. 4—a	30%	285,25
„ „ 4—b	„	198,50
„ „ 4—c	„	147,00
58 p. 4—b	40%	3,00
60 p. 1	30%	17,15
„ „ 2	„	30,10
„ „ 3	„	25,90
61 p. 3	„	138,25
„ „ 4	„	233,45
„ „ 5	„	345,80
62 p. 6	„	259,35
68 p. 2	„	13,65
76 p. 1	35%	64,35
„ „ 2	„	120,25
„ „ 3	„	401,375
88 p. 1—b	30%	43,40
„ „ 1—c	„	95,20
„ „ 2—b	„	129,50
„ „ 3	40%	126,00
95 p. 2	35%	3,90
112 p. 2—a	40%	370,50
„ „ 2—b	„	741,00
„ „ 8—a	„	40,80
„ „ 8—b	30%	198,80
„ „ 8—c	50%	2037,75
113 p. 1	30%	216,30
„ „ 2	„	864,50
117 p. 1—a	„	17,15
118	„	25,90
119 p. 1	35%	361,40
„ „ 2	„	802,75
„ „ 3	„	160,55
120 p. 1	40%	148,20
„ „ 2	25%	23,25
137 p. 2	30%	60,55
148 p. 2—a	„	25935,00
„ „ 2—b	„	86450,00
„ „ 3—a	40%	3705,00
„ „ 3—b	„	74100,00
149 p 4—a	25%	648,375
„ „ 4—b	„	833,625
155 p. 2—a	40%	29,70

Poz. tar. celn.	Zniżka procentowa	Cło konwencyjne od 100 kg. we frank. zł.
155 p. 2—b	40%	44,40
„ „ 2—c	„	59,40
„ „ 2—d	„	81,60
„ „ 2—e	„	111,30
„ „ 2—f	„	122,40
156 p. 3	30%	778,05
162 p. 1	„	69,30
„ „ 2	„	17,15
„ „ 3	„	129,85
„ „ 4	„	34,65
„ „ 5	„	12,95
167A p. 1—b	„	38,85
„ „ 1—e. I	„	95,20
„ „ 1—e. II	„	69,30
„ „ 1—e. III	„	43,40
„ „ 1—h. I	25%	30,75
„ „ 1—h. IIα	„	37,125
„ „ 1—h. IIβ	„	41,625
„ „ 1—h. III	„	51,00
„ „ 1—h. IVα	„	60,375
„ „ 1—h. IVβ	„	78,75
„ „ 1—h. Vα	„	46,50
„ „ 1—h. Vβ	„	41,625
„ „ 1—h. Vγ	„	55,50
„ „ 1—h. VI	„	64,875
167B p. 1—a	35%	240,825
„ „ 1—b	„	160,55
„ „ 1—c	„	120,575
„ „ 1—d	„	80,275
„ „ 1—e	„	48,10
167C p. 4	„	40,30
169 p. 1—C. I	45%	3396,25
„ „ 1—C. II	„	2717,00
„ „ 1—C. III	35%	401,375
173 p. 3—a	30%	12,95
„ „ 9	40%	66,60
„ „ 10	„	51,90
185 p. 1—a	„	555,90
„ „ 1—b	„	778,20
„ „ 2—a	„	555,90
„ „ 2—b	„	778,20
„ „ 3—a	30%	648,55
„ „ 3—b	„	907,90
Uwaga	25%	648,325
186 p. 1—a	30%	64,75
„ „ 1—b	„	86,45
„ „ 2—a. I	„	134,05
„ „ 2—a. II	„	147,00
„ „ 2—b. I	„	168,70
„ „ 2—b. II	„	181,65
„ „ 3—a. I	„	147,00
„ „ 3—a. II	„	159,95
„ „ 3—b. I	„	190,05
„ „ 3—b. II	„	203,00
„ „ 4—a	„	190,05
„ „ 4—b	„	203,00
187 p. 1	25%	217,50
„ „ 2	„	342,75
„ „ 3	„	833,625
188 p. 1	„	370,50
„ „ 2	„	495,375
„ „ 3	„	991,125
189	„	463,125
195 p. 1	40%	2964,00
196	„	2593,20
197	30%	2247,70
199 p. 1—a	„	1599,50
„ „ 1—b	„	1339,80
„ „ 2—a	„	1339,80
„ „ 2—b	„	950,60
„ „ 2—c	„	871,10
„ „ 3	„	635,60
201	40%	1482,00
205 p. 1—a	30%	3889,90
„ „ 1—b	„	2420,60
„ „ 1—c	„	777,70
„ „ 1—d	„	604,80

Poz tar. celn.	Zniżka procentowa	Cło konwencyjne od 100 kg we frank. zł.
Uwaga	—	—
205 p. 2—a	30%	2464,00
206 p. 1	„	950,60
„ „ 2	„	3025,40
207 p. 1—a	25%	8799,00
„ „ 1—b	„	6113,25
„ „ 1—c	„	4167,75
„ „ 2—a	—	—
„ „ 2—b	—	—
209 p. 1—a	25%	—
„ „ 1—b	„	—
„ „ 2	„	15746,25
211 p. 1—a	30%	8,75
„ „ 1—b	„	4,34
213 p. 1	40%	3705,00
„ „ 2	„	2964,00
„ „ 3	„	370,50
215 p. 1	30%	1011,00
„ „ 2	„	345,80
„ „ 3	„	233,45
„ „ 4—a	40%	296,40
„ „ 4—b	„	200,10
„ „ 4—c	„	29,70
216 p. 1	25%	153,00
„ „ 2	„	324,375

Pożyczki państwowe.

177.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 31 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia Serji I premjowej pożyczki dolarowej.

Na podstawie punktu 5 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r. postanawiam, co następuje:

§ 1. Upoważniam Ministra Skarbu do wypuszczenia Serji I premjowej pożyczki dolarowej do sumy 5.000.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej z terminem spłaty dwurocznym od daty emisji.

§ 2. Serja I premjowej pożyczki dolarowej oprocentowana będzie w wysokości 5% rocznie.

§ 3. Obligacje Serji I premjowej pożyczki dolarowej będą sprzedawane wyłącznie za waluty zagraniczne, które zostaną wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Skarbu.

§ 4. Dla obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej ustanawia się premje wygrywane przez losowanie numerów obligacji na ogólną kwotę 400.000 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

§ 5. Obligacje Serji I premjowej pożyczki dolarowej w terminie ich płatności oraz premje wygrane wypłacane będą w walucie dolarowej Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Wypłata ta może być uskuteczniana na żądanie posiadaczy obligacji w walucie polskiej w sposób następujący:

a) do czasu wprowadzenia nowej waluty polskiej w markach polskich według kursu franka złotego, obowiązującego w dniu dokonania wypłaty w myśl obwieszczenia Ministra Skarbu, wydanego na mocy art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), przyjmując, że 1 dolar = 5,18 franka złotego;

b) po wprowadzeniu nowej waluty według kursu czeku na New-York na giełdzie w Warszawie z dnia poprzedzającego dokonanie wypłaty.

§ 6. Przed terminem płatności obligacje Serji I premjowej pożyczki dolarowej na żądanie posiadaczy wykupywane będą w walucie polskiej w sposób przewidziany w ustępie 2 § 5 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Premjowa pożyczka dolarowa Serji I wolną jest od podatku od kapitałów i rent.

§ 8. Obligacje Serji I premjowej pożyczki dolarowej ulegają przedawnieniu po upływie lat 10 od daty ich płatności, zaś wygrane premje w ciągu lat 5 od daty dokonania losowania.

§ 9. Obligacje Serji I premjowej pożyczki dolarowej mają wszelkie prawa papierów, posiadających bezpieczeństwo pupilarne i mogą być używane do lokowania kapitałów osób, pozostających pod opieką i kuratelą, jakoteż kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacji publicznych, kaucji cywilnych i wojskowych oraz depozytów.

§ 10. Termin otwarcia emisji, miejsce i sposób sprzedaży obligacji, wysokość odcinków, sposób wypłaty odsetek, ustalenie planu losowania, przepisy, dotyczące podziału premji, miejsce wykupu obligacji oraz wypłaty wygranych premji od obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej ustali Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

§ 11. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z dnia 5 lutego 1924 r., Nr. 12, poz. 103).

178.

Przepisy rachun

D O C H O D Y   M I N I S

(t y m c z a s o w e   z e s t a

OZNACZENIE WPŁYWU (według działów, paragrafów i pozycji preliminarza budżetowego na rok 1923)	1 w roku 1922 Marki	f.	2 w I półroczu 1923 r. Marki	3 w III kwartale 1923 r. Marki
DANINY PUBLICZNE I MONOPOLE.	**385.548.013.314**	**94**	**1.051.066.352.000**	**2.886.280.850.000**
Dz. VI. § 9. Podatki bezpośrednie	121.886.932.179	18	159 847.839.000	748.759.408.000
poz. 1. Podatki gruntowe	4.463.073.202	35	3.522.784.000	193 317.628.000
„ 2. „ od budynków	1.208 177.963	45	818.027.000	16.484.667.000
„ 3. Podatek przemysłowy	16.259.929.324	51	30.793.310.000	400.919.075.000
„ 4. „ od skrzynek depozytowych	2.647.283	46	256.190.000	118.937.000
„ 5. „ dochodowy	16.006.837.023	57	92.109.853.000	112.554.448.000
„ 6. „ od kapitałów i rent	802.716.232	82	9.967.894.000	6 896.955.000
„ 7. Zaległości podatków zniesionych lub przekazanych gminom	78.536.448.095	88	10.782.340.000	4.263.837.000
„ 8. Odsetki, zwłoki, kary nadzwyczajne, należytości egzekucyjne i grzywny	4.607.103.053	14	11.597.441.000	14.199 671.000
„ 9. Podatek majątkowy	—	—	—	4.190.000
§ 10. Podatki pośrednie (spożywcze)	143.235.109.298	78	377.082.646.000	823.313.265.000
poz. 1. Podatek od spirytusu	81.769.424.012	93	196.629.292.000	517.495.941.000
„ 2. „ „ wina musującego	152.071.296	70	1.167.518.000	1.412.102.000
„ 3. „ „ wina	539.159.086	64	1.807.091.000	2.423.341.000
„ 4. „ „ piwa	2.071.452.586	08	13.387 467.000	28.709.428.000
„ 5. „ „ cukru	42.713.627.442	77	73.110.899.000	109.987.908.000
„ 6. „ „ drożdży	119.396.088	93	3.666.036.000	4.324 696.000
„ 7. „ „ węgla	1.494.936.857	89	58.881.153.000	98.068.447.000
„ 8. „ „ oleju skalnego	5.973.053.324	81	8.561.527.000	12.078.314.000
„ 9. „ „ zapałek	1.518.626.287	95	11.418 794.000	21.387.779.000
„ 10. „ „ kwasu octowego	—	—	1.070.221.000	2.071.468.000
„ 11. Opłaty od patentów na wyrób trunków i drożdży oraz na sprzedaż trunków, jak również od innych patentów akcyzowych.	1.037.385.303	45	4.400.262.000	18.174.500.000
„ 12. Odsetki, zwłoki, kary i grzywny	1.181.304.867	38	2.393.302.000	6.597.369 000
„ 13. Zaległości podatków zniesionych	4.664.672.143	25	4.260.000	49.401.000
„ 14. Podatek od soli (b. Dzielnica Pruska)	—	—	584.824.000	532.571.000
§ 11. Cło	34.697.376.233	76	212.624.940.000	450.417.207.000
poz. 1. Cło przywozowe	31.705.056.647	69	203.471.599.000	410.176.639.000
„ 2. Wpływy uboczne	2.992.319.586	07	9.153.341.000	40.240.568.000
§ 13. Opłaty stemplowe (należytości) **i podatki od obrotu**	39.698.517.807	16	153.996.527.000	334.296.610.000
poz. 1. Podatek spadkowy	1.620.180.674	44	10.414.129.000	23.037.800.000
„ 2. „ od darowizn	545.744.487	40	1.481.970.000	2.092.150.000
„ 3. Opłaty od ubezpieczeń	359.449.234	59	902.067.000	869.487.000
„ 4. „ „ weksli	4.571.984.711	43	22.244.452.000	52.970 434.000
„ 5. „ „ sprzedaży przedmiot. zbytku	896.390.349	12	2.969.115.000	6.555.578.000
„ 6. Podatek giełdowy	712.577.126	16	3.537.813.000	11.914.248.000
„ 7. Opłaty od dokumentów przewozowych	890.186.341	21	873.025.000	1.771.404.000
„ 8. „ „ kart do gry	97.204.203	19	66.771.000	109.991.000
„ 9. „ „ rachunków i poświadczeń	3.971.420.901	49	18.708.053.000	37.552.859.000
„ 10. Należytości sądowe	94.591.996	24	293.416.000	480.695.000
„ 10a. Koszty postępowania przed Najwyższym Tryb. Administracyjnym	—	—	114.000	27.000
„ 11. Należytość ekwiwalentowa	8.957.322	74	1.325.000	432.000
„ 12. Opłaty wyżej nie wymienione	18.017.707.834	70	63.126.138.000	121.544.271.000
„ 13. Sprzedaż znaczków stemplowych	7.378.070.629	72	27.195.148.000	70.860.464.000
„ 14. Grzywny, koszty załatwień administr. i odsetki za zwłokę	534.051.994	73	2.182.991.000	4.536.770.000
§ 15. Opłaty wywozowe	1.491.110.441	78	23.836.272.000	70.871 343.000
§ 16. Opłaty od koncesji na domy bankowe i kantory wymiany	41.457.452	80	—	3.000
Monopole	44.497.509.901	48	123.678.128.000	458 623.014.000
Dz. XI. Sacharyny	—	—	—	668.185.000
Dz. XII. Soli	9,311.589.992	08	32.968 269.000	69.479.583.000
Dz. XIII. Tytoniowy	34.866.404.092	62	90.042.600.000	388.475.246.000
Dz. XIV. Loterja Państwowa	319.515.816	78	667 259.000	—

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego: (—) *R. Czauderna.*

Warszawa, dnia 3

kowe i kasowe.
TERSTWA SKARBU
wienie kasowe).

4	6
we wrześniu 1923 r.	w październiku 1923 r.
Marki	Marki
1.446.383.823.000	**3.232.879.015 000**
429.562.250 000	882.577 962.000
160.987.690.000	73.257.861.000
14 273.047.000	7.193.743.000
187.012.191.000	559.512.688.000
2.039.000	2.313.000
55.426.676.000	192 070.532.000
4.495.074.000	9.543.470 000
687.000.000	827.981.000
6 674.343.000	27.950.090.000
4.190 000	12.219.284.000
375.850.485.000	1.022.356.607.000
275.150.809.000	507.280.517.000
444.645.000	642.150.000
1.104.136.000	2.158.475.000
12.069.370.000	16 666.256.000
31.866.282.000	257.238.972.000
1.917.060.000	5.465 470.000
35.879.725.000	125.520.141 000
3.536.272.000	71.839.169.000
7.637.455.000	25.126 842.000
1.115.241.000	2.207.419.000
1.965.533.000	2.595.712.000
3.001.478.000	5.436.452.000
49.382.000	80.272.000
113.097.000	98.760.000
242.601.376.000	458.291,707.000
220.534.183.000	422.123.821.000
22.067.193.000	36 167.886.000
149.706.491.000	318.101.715.000
13.348.135.000	30.474.384.000
735.983.000	1.728.782.000
31.653.000	1.212.703.000
23.895.531.000	48.906.835.000
3.129.323.000	6.596.316.000
5.198.612.000	6.866 693.000
1.013.450.000	1.930 416.000
36.033.000	134.733.000
18.734.953.000	35.501.519.000
228.746.000	312.648.000
—	180.000
29.000	13.433.000
51.559.336.000	99.647.167.000
29.070.852.000	79.695.829.000
2.723.855.000	5.080.077.000
36.571.743.000	44.032 799.000
—	163.485.000
212.091.478 000	507.354.740.000
311.525.000	464.381.000
15.767.542.000	100.716.070.000
196.012.411.000	406.174.289.000
—	—

U W A G I

a) Zestawieniem tem są objęte wpływy Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych za I półrocze 1922 roku tylko w b. zaborach: rosyjskim (bez ziemi Wileńskiej), austrjackim (bez Księstwa Cieszyńskiego) i b. dzielnicy pruskiej, zaś począwszy od 1 lipca 1922 r. wpływy w całem Państwie z wyjątkiem dochodów autonomicznych Województwa Śląskiego.

b) W Par. 9 p. 7 obejmuje wpływy następujących kategorji podatków, których wymiar został już uskuteczniony w ubiegłych okresach budżetowych: 1) nadzwyczajna danina państwowa, 2) podatek od wzbogacenia się, 3) podatek od zysków wojennych, 4) podatek zarobkowy i szczególny zarobkowy w b. zaborze austrjackim, 5) drobne pozycje zaległości dawnego podatku majątkowego i jednorazowej daniny w b. zaborze rosyjskim oraz pobieranego na obszarze b. dzielnicy pruskiej podatku od przyrostu majątku. Wykazana pod tą pozycją suma dochodu za rok 1922 — obejmuje pozycje: 7, 9 i 11 par. 1 budżetu z r. 1922.

c) W par. 10, poz, 13 obejmuje wpływy następujących podatków zniesionych: 1) podatek od wód mineralnych, 2) podatek od uprawy tytoniu, 3) podatek od papierosów i tytoniu krajanego. Wykazana więc pod tą pozycją suma dochodów za r. 1922 obejmuje pozycje: 7, 10a, 10b i 11 par. 2 budżetu za r. 1922.

d) Dochody z monopoli znalazły w tem zestawieniu swój wyraz tylko w takich kwotach, jakie do Kas Skarbowych wpłynęły. Odnosi się to w szczególności do Monopolu Tytoniowego oraz Loterji Państwowej. Dyrekcja Monopolu Tytoniowego wykazała czysty zysk bilansowy za czas od 1 stycznia do 31 października 1923 r. 4.317.742.509.740,62 Mk., z tego zysku przelano do Centr. Kasy Państwowej w pierwszem półroczu r. b. 71.170.998 679.63, w trzecim kwartale 166.245.939.502,79 Mk., zaś w październiku 154.828.472 572 Mk. Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej przekazała do Centralnej Kasy Państwowej w styczniu r. b. 167.231.647,09 Mk. tytułem reszty zysku osiągniętego w 1922 r., a w czerwcu r. b. 500.000.000 Mk.

lutego 1924 roku.

Naczelnik Centralnej Księgowości: (—) *H. Musiałkowski.*

OBROTY KASOWE ZA

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna Pojedyńczo	Gotowizna Ogółem	Papiery procentowe
	Marki polskie		
PRZYCHODY:			
Pozostałość na 1-go października 1923 r			
W C.K.P, Kasach Skarb. i Urzęd. Celnych:			
gotówką w Kasach	799 258,771.000		
„ w P. K O.	223.716,267.000		
„ w P. K. K. P.	105 510,178.000	1.128 485 216.000	
Papiery wartościowe			99 639,180 000
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej	100.670 000		
Sejm i Senat	10,722 000		
Trybunał Administracyjny	—		
Kontrola Państwowa	—		
Prezydjum Rady Ministrów	3.404,918.000		
Min. Spraw Zagranicznych	63.866,630 000		
„ „ Wojskowych	30.406,553 000		
„ „ Wewnętrznych	13 297,312 000		
„ Skarbu	3,620.466,548.000		
„ Sprawiedliwości	18 640,105 000		
„ Przemysłu i Handlu	21.767,765.000		
„ Kolei Żelaznych *)	113,062.000		
„ Roln. i Dóbr Państwowych	37.213,701 000		
„ Wyznań Rel. i Ośw. Publicznego	1 052,942 000		
„ Poczt i Telegrafów	231 932,175 000		
„ Zdrowia Publicznego	6.000,858 000		
„ Robót Publicznych	10.136,665.000		
„ Pracy i Opieki Społecznej	8 252,249.000		
„ Reform Rolnych	1 066,295.000		
Główny Urząd Likwidacyjny	2.669,649 000	4.070.398,818.000	
b) Obrotowe:			
Wzrost zadłużenia Skarbu Państwa w P.K.K.P.	5 964.500,000.000		
Wpływy ze sprzedaży biletów skarbowych, bonów złotowych i innych państwowych papierów procentowych	10.655,750 000		
Sumy zwrotne na wznowienie kredyt.	82 583,449.000		
Zwrot zaliczek na płace	21 273,353.000		
„ „ specjalnych	9 979,880 000		
Nadwyżki kasowe otrzymane:			
od Urzędów Celnych	309.800,451.000		
„ Dyrekcji Kol. Państwowych	379 218,411 000		
Rozrachunek Min. Sk. z Min. Poczt. Telegrafów	114.578,107 000		
„ ze Skarbem Śląskim	13.486,890.000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty)	10 321 843,790 000	17.227 920,081 000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	3 505 343,588 000		
Fundusze specjalne	77 194,562.000		
Sumy komunalne	151 652,678.000	3.734.190,828.000	
Wpływy w papierach wartościowych:			
Obrotowe			18 259,579.000
Depozytowe			20.531,463 000
		26 160.994,943.000	138 430,222.000

UWAGI: Zestawieniem tem są objęte obroty Centralnej Kasy Państwowej i Kas Skarbowych w całem Państwie z wyjątki Władz Centralnych na obszarze Województwa Śląskiego, uskutecznione w markach niemieckich, mianowicie: w i obrotowych Mn. 77.786.000.—

W przychodach Min. Skarbu uwzględniono z przedsiębiorstw monopolowych, prowadzących odrębną gospodarkę przychodami Min. Skarbu wpływy z wszystkich innych działów.

*) Dochody Min. Kolei Żelaznych zawierają w powyższem zestawieniu tylko sumy, jakie złożone, wzlędnie przelane zawierają dochodów własnej gospodarki, zużytych przez Dyrekcje Kolei Państwowych na własne ich wydatki. przerachowane przez te Dyrekcje Kasom Skarbowym, przedstawiono w sumach obrotowych.

Warszawa, dnia 3

Dyrektor Głównego Urzędu Kasowego (—) *Czauderna.*

M. PAŹDZIERNIK 1923 ROKU.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Gotowizna		Papiery procentowe
	Pojedyńczo	Ogółem	
	Marki polskie		
ROZCHODY:			
a) Budżetowe:			
Prezydent Rzeczypospolitej	2.065,148.000		
Sejm i Senat	44 750,720.000		
Trybunał Administracyjny	3.219,639 000		
Kontrola Państwowa	26.157,232.000		
Prezydjum Rady Ministrów	16.184,254.000		
Min. Spraw Zagranicznych	115 339,678 000		
" " Wojskowych	3.818.494,948 000		
" " Wewnętrznych	858.905,084.000		
" Skarbu	798 019,196.000		
" Sprawiedliwości	344.506,620.000		
" Przemysłu i Handlu	38 410,370.000		
" Kolei Żelaznych*)	86.775,312 000		
" Roln. i Dóbr Państwowych	65 688,972 000		
" Wyzn. Rel. i Ośw. Publicznego	1.041.476,137.000		
" Poczt. i Telegrafów	353 497,606.000		
" Zdrowia Publicznego	91.836,259.000		
" Robót Publicznych	245.402,980.000		
" Pracy i Opieki Społecznej	47.521,687.000		
" Reform Rolnych	44.816,870.000		
Główny Urząd Likwidacyjny	7.961,287 000	8.051.029,999.000	
b) Obrotowe:			
Przelano na częściowe umorzenie długu Skarbu Państwa	80.000.000.000		
Za wykupione bilety skarbowe, bony złotowe i inne państwowe papiery procentowe	17.891,049.000		
Zwroty przychodów budżetowych	636,553.000		
Zaliczki na płace	47.319,234.000		
" specjalne	61 766,781.000		
Dotacje udzielone Urzędom Celnym	36.217,600 000		
" " Dyr. Kol Państw.	3.859.411,865.000		
Rozrachunek Min. Skarbu z Min. Poczt. i Telegrafów	95.819,946 000		
Wszelkie inne obroty między kasami skarbowemi (nadwyżki, zasiłki oraz bezgotówkowe obroty)	8.869.525,354.000	13.068 588,382.000	
c) Sumy obce:			
Sumy depozytowe	2.954.812,964.000		
Fundusze specjalne	28 030,651.000		
Sumy komunalne	98 306,491.000	3.081.150,106 000	
Wydatki w papierach wartościowych:			
Obrotowe			10 423,105.000
Depozytowe			10 818,304.000
Pozostałość kasowa z końcem października 1923 r.			
W CKP. Kasach Skarb. i Urz. Cein.:			
Gotówka w Kasach	1.337.014,891 000		
" w P. K. O.	325 682,593.000		
" w P. K. K. P.	297.528,972.000	1.960 226,456.000	
W papierach watośc[illegible]wych			117 188,813.000
		26.160.994,943.000	138 430,222.000

autonomicznych obrotów Województwa Śląskiego. W sumach wykazanych w niniejszem zestawieniu mieszczą się obroty przychodach budżetowych Mn. 1.072.000.—, i obrotowych Mn 9.669.000.—, zaś w rozchodach budżetowych Mn. 6.849.000.—

tylko czysty zysk jaki od tych przedsiębiorstw do Kas Skarbowych wpłynął. Oprócz danin państwowych (Dz. 6) objęte są

zostały faktycznie do Kas Skarbowych, zaś rozchody przedstawiają tylko sumy pobrane w C. K. P. i Kas Skarbowych i nie tacje wypłacone Dyrekcjom Kolejowym z ogólnych funduszów państwowych, jak również nadmiary gotówki odwiezione lub

lutego 1924 roku.

Naczelnik Centralnej Księgowości (—) *H. Musiałkowski.*

Sprawy walutowe.

179.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 1 lutego 1924 r.

o zamknięciu kredytu dla Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i o nadzorze nad jej działalnością emisyjną i kredytową.

Na mocy art. 1 p. 7 i 11, oraz art. 2 ust. z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28), oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1924 r., stanowię, co następuje:

§ 1. Dla przygotowania likwidacji Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, oraz nadzoru nad jej działalnością emisyjną i kredytową, powołuje się Radę Nadzorczą, w skład której wchodzą członkowie Komitetu Organizacyjnego Banku Polskiego, oraz trzej członkowie przez nich za zgodą Ministra Skarbu kooptowani.

§ 2. Kredyt dla Skarbu Państwa w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na pokrycie niedoboru budżetowego zamyka się stanem zadłużenia z dnia 1 lutego 1924 r. Dalsze pożyczki z tego tytułu są wykluczone.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, który ustali w drodze rozporządzenia zakres działalności Rady Nadzorczej, przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 12 z dnia 5 lutego 1924 r., poz. 104).

180.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAWIEDLIWOŚCI.

z dnia 30 stycznia 1924 r.

zmieniające niektóre postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

Na mocy ustawy z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu nadanem jej ustawą z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz .582) ulega następującym zmianom:

1) Paragraf 13. otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 13. Wywóz zagranicę walut zagranicznych i dewiz oraz marek polskich dozwolony jest bez uzyskania specjalnego zezwolenia do wysokości równowartości 1.000 złotych.

Jeśli osoba wyjeżdzająca zagranicę posiada w paszporcie wizę, uprawniającą ją do wielokrotnego przejścia granicy, wówczas nie może wywieźć w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego więcej ponad równowartość 1.000 złotych.

Osoby wyjeżdzające na obszar w m. Gdańska, o ile legitymują się zwyczajnym dowodem osobistym, mają prawo wywieźć bez zezwolenia sumę, stanowiącą równowartość 250 złotych.

Osoby przekraczające granicę na podstawie przepustek granicznych, kart cyrkulacyjnych i t. p. mają prawo do przeniesienia zagranicę sumy, odpowiadającej równowartości 100 złotych jednorazowo i 500 złotych miesięcznie.

Do wywozu sum wyższych, niż wymienione w ustępach 1—4 niniejszego paragrafu, wymagane jest zewolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów, o ile suma nie przekracza równowartości 5.000 złotych. Do wywozu sum wyższych wymagane jest zezwolenie Komisarza dla spraw dewizowych“.

2) Paragraf 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 14. Przepis § 13 odnośnie do wywozu marek polskich ma zastosowanie zarówno przy wywozie gotowizny, jako też przy wywozie czeków i przekazów oraz wszelkich zobowiązań pieniężnych opiewających na marki polskie“.

3) W paragrafie 19 zdanie „Dyspozycje temi sumami mogą być dokonywane na zasadach, wskazanych w § 25 niniejszego rozporzadzenia“, zastępuje się zdaniem: „Dyspozycje temi sumami mogą być dokonywane jedynie w wypadkach i na warunkach, przewidzianych w punktach 1—? paragrafu 25“.

4) Tytuł rozdziału VI otrzymuje brzmienie: „VI. Rachunki w walutach zagranicznych, udzielanie kredytów w walutach zagranicznych oraz wypłaty przekazów w tychże walutach“.

5) Paragarf 24 otrzymuje brzmienie następujące:

„§ 24. Prowadzenie rachunków w walutach zagranicznych i przyjmowanie wszelkiego rodzaju wkładów w tychże walutach dozwolone jest Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, na zasadach przez nią ustalonych, oraz bankom dewizowym“.

6) Paragraf 25 otrzymuje brmienie:

§ 25. Wypłaty z rachunków w walutach zagranicznych, prowadzonych przez banki dewizowe, mogą być dokonywane w efektywnej walucie zagranicznej w następujących wypadkach:

1) o ile u posiadacza takiego rachunku za-

chodzą warunki wymagane dla kupna walut zagranicznych w myśl §§ 6—9, przyczem w wypadku tym wypłata może nastąpić tylko w drodze przekazu zagranicę;

2) o ile wypłata dokonywa się celem subskrypcji akcji Banku Polskiego lub pożyczek państwowych, wypuszczonych w walucie zagranicznej W tym wypadku waluta zagraniczna nie może być wypłacona na ręce klijenta, lecz musi być przekazaną instytucji, przyjmującej wpłaty na subskrypcję:

3) w wypadku, gdy właścicielem rachunku w walucie zagranicznej jest osoba fizyczna lub prawna, mająca miejsce zamieszkania względnie siedzibę zagranicą, może osoba ta dysponować sumami, złożonemi na tym rachunku bez ograniczeń, o ile sumy te wpłynęły bezpośrednio z zagranicy. Przepis ten nie dotyczy jednak specjalnych rachunków w walutach zagranicznych, o których mowa w § 19.

7) Po paragrafie 25 wprowadza się paragraf 25-a, 25-b, 25-c, 25-d o następującym brzmieniu:

„§ 25-a. Minister Skarbu może udzielić Bankowi dewizowemu zezwolenia na przyjmowanie wkładów w walutach zagranicznych, na prowadzenie rachunków w tychże walutach, na oprocentowanie tego rodzaju wkładów, względnie rachunków w tychże walutach, na oprocentowanie tego rodzaju wkładów, względnie rachunków, jak również na wypłaty z tychże rachunków oraz zwrot tych wkładów bez ograniczeń, przewidzianych w 25.

§ 25-b. Bank, posiadający zezwolenie, o którem mowa w § 25-a, ma prawo udzielenia kredytów w walutach zagranicznych we wszelkich formach osobom fizycznym i prawnym, mającym miejsce zamieszkania względnie siedzibę w kraju, z zastrzeżeniem spłaty tych kredytów w efektywnych walutach zagranicznych.

§ 25-c. Waluty zagraniczne, wpłacone na rachunki i wkłady wymienione w paragrafie 25-a, uważane będą za pochodzącę z legalnego źródła.

§ 25-d. Udzielone Bankowi na podstawie § 25-a zezwolenie wygasa, gdy Bank utraci prawa Banku dewizowego. Niezależnie od powyższego wypadku zezwolenie może być cofnięte tylko w razie nieprawidłowego prowadzenia przez Bank interesów, dozwolonych na podstawie § 25-a i 25-b. W wypadkach tych nie mogą być wszelako naruszone prawa cywilne zainteresowanych osób trzecich“.

8) Paragraf 26 otrzymuje brzmienie:

„§ 26. Przekazy wystawiane z zagranicy na Polskę, opiewające na waluty zagraniczne, na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, zamieszkałej, lub posiadającej siedzibę w kraju, mogą być wykonane tylko w markach polskich po kursie dziennym.

Wypłacanie tego rodzaju przekazów w efektywnych zagranicznych pieniądzach dozwolone jest tylko za zgodą Ministra Skarbu“.

9) Paragraf 55 otrzymuje brzmienie:

„§ 55. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą pieniędzy rosyjskich oraz nie przewidują ograniczeń co do obrotu zagranicznemi monetami kruszcowemi wewnątrz kraju“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *W. Wyganowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 5.II 1924 r. Nr. 12 poz. 109).

Przepisy ubezpieczeniowe.

181.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 stycznia 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. celem wykonania ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń w związku z ustawą z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe.

Na mocy art. 6 ustawy z dn. 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 810) oraz art. 11 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowienia paragrafów 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 listopada 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 1021) uchyla się z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Podstawę do obliczenia opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń stanowi suma składek, zebranych na podstawie umów ubezpieczeniowych, oraz postanowień statutowych, wzgl. ustawowych w ciągu roku sprawozdawczego.

§ 3. Do sumy składek, stanowiących podstawę obliczenia, włącza się:

a) wszelkie pobory dodatkowe (jako dodatki drożyźniane, administracyjne, polisowe i t. p.) nie stanowiące zwrotu opłat stemplowych od umowy ubezpieczenia lub innych danin publicz-

nych, uiszczonych przez ubezpieczającego na rzecz Państwa lub związków samorządowych;

b) przepadłe zadatki;

c) w zakładach ubezpieczeń, opartych na wzajemności włącza się ponadto opłaty dodatkowe do składek ściągnięte od członków z tytułu wzajemnej odpowiedzialności na pokrycie szkód z poprzedniego okresu sprawozdawczego;

d) wszelkie dopłaty składek, wynikające ze zmiany warunków ubezpieczenia;

e) zwroty ubezpieczonym z poprzedniego roku, użyte na obniżenie składek w roku sprawozdawczym.

§ 4. Z sumy składek, stanowiących podstawę obliczenia potrąca się:

a) składki i pobory dodatkowe, podlegające zwrotowi z powodu całkowitego lub częściowego rozwiązania umowy ubezpieczenia (storno ubezpieczeń);

b) w zakładach ubezpieczeń, opartych na wzajemności zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym za rok sprawozdawczy.

§ 5. Wolne od opłaty za nadzór są składki, uzyskane z umów reasekuracyjnych, oraz z umów, zawieranych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne oddziały polskich zakładów ubezpieczeń.

§ 6. Ustalona zgodnie z §§ 2, 3, i 4 niniejszego rozporządzenia suma składek, mająca służyć za podstawę do obliczania opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń, przelicza się na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego za rok sprawozdawczy, ogłoszonej przez Ministra Skarbu w Monitorze Polskim zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r.

§ 7. W przypadkach, w których dopuszczalnem jest zawieranie umów ubezpieczenia w walutach obcych zakłady winny — celem obliczenia opłat za nadzór przeliczać te waluty na marki polskie zgodnie z postanowieniami, zawartemi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 2 maja 1922 r. o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 355). Otrzymaną w powyższy sposób sumę składek w markach przelicza się na franki złote zgodnie z § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Minister Skarbu po upływie roku kalendarzowego, uwzględniając wydatki, poniesione w tym okresie przez Skarb Państwa na nadzór, oraz sumę składek, zebranych przez zakłady ubezpieczeń, podlegające nadzorowi, obliczoną zgodnie z §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, ustala w drodze rozporządzenia stopę opłaty za nadzór t. j. kwotę jaką należy uiścić od każdego tysiąca franków złotych, wynikających z przeliczenia zbioru składek zgodnie z §§ 6 i 7 niniejszego rozporządzenia.

Wedle określonej w powyższy sposób stopy opłaty, zakłady ubezpieczeń obliczają wysokość opłaty, jaką każdy zakład ma uiścić za ubiegły rok sprawozdawczy.

Opłaty te, określone według własnego obliczenia zgodnie z §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia na podstawie stopy ustalonej przez Ministra Skarbu należy uiścić w ciągu 2 tygodni od daty ogłoszenia stopy w Dzienniku Ustaw, w kasie skarbowej w markach polskich według wartości franka złotego w dniu wpłaty, w myśl art. 4 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r., poczem w ciągu siedmiu dni należy o wpłacie zawiadomić państwowy urząd kontroli ubezpieczeń.

W razie niezgodności obliczenia państwowy urząd kontroli ubezpieczeń wymierzy dopłatę w nakazie płatniczym. Dopłata winna być uiszczoną w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu. Ewentualne nadpłaty będą zaliczone (we frankach złotych) na poczet opłaty za rok następny.

Opłaty, nieuiszczone w terminie przepisanym, będą przymusowo ściągnięte przez organy skarbowe trybem przewidzianym dla przymusowego ściągania podatków bezpośrednich na podstawie wykazów zaległości, sporządzonych przez państwowy urząd kontroli ubezpieczeń i przesłanych właściwym izbom skarbowym w celu skierowania do urzędów skarbowych, podatków i opłat skarbowych (inspektoratów) do wykonania.

§ 9. Sumy wydatków, poniesionych przez Skarb Państwa na nadzór nad zakładami ubezpieczeń, określa się przeliczając (rzeczywiście poniesione) wydatki na franki złote według wartości franka złotego w dniu uskuteczniania wydatku.

§ 10. Sumy, otrzymane przy przeliczeniach na franki złote zaokrągla się do dziesiętnych części franka — w górę, jeżeli się odrzuca 5 lub więcej setnych, w dół w wypadku przeciwnym.

Jeżeli z przeliczenia należnej sumy franków złotych na marki polskie, dokonanego przy wpłacie opłaty do kasy skarbowej, wyniknie suma marek polskich niepodzielna przez dziesięć tysięcy, a zarazem cztery ostatnie cyfry tworzą liczbę 5.000 lub więcej, to zaokrągla się ją wzwyż do kwoty podzielnej przez dziesięć tysięcy; jeśli ostatnie cztery cyfry tworzą liczbe niższą niż 5.000, to cyfry te zastępuje się zerami.

§ 11. Na poczet należności z tytułu opłat za nadzór winny zakłady ubezpieczeń wpłacać miesięczne zaliczki na zasadach następujących:

a) zaliczkę za każdy miesiąc należy wpłacić najpóźniej do końca tegoż miesiąca;

b) zaliczkę miesięczną oblicza się w wysokości 1% sumy składek (wraz z dodatkami i polisowemi) zebranych za ostatni miesiąc ubiegły, waloryzując podstawę obliczenia według przeciętnej wartości franka złotego w tymże miesiącu;

c) zaliczki powyższe, jak również zaliczki wpłacane dobrowolnie według wartości franka złotego w dniu wpłaty, będą zaliczone we frankach złotych na poczet należnej opłaty za nadzór. Zaliczki te należy potrącać z opłaty za nadzór, obliczonej zgodnie z § 8 niniejszego rozporządzenia;

d) o wpłacie zaliczki należy w ciągu 7 dni powiadomić państwowy urząd kontroli ubezpieczeń, załączając odpis pokwitowania kasy skarbowej, uwierzytelniony przez zarząd zakładu ubezpieczeń.

§ 12. Każdy zakład ubezpieczeń ma w ciągu 14 dni po zatwierdzeniu bilansu przez walne zgromadzenie nadsyłać szczegółowe obliczenie zbioru składek, według wzoru Nr. 1, zgodnie z §§ 2, 3, 4, 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia według poszczególnych działów ubezpieczeń podpisane przez zarząd zakładu . Zakłady ubezpieczeń oparte na wzajemności mają pozatem podać wysokość zwrotów, przyznanych członkom w poszczególnych działach ubezpieczeń oraz zwrotów z poprzedniego roku, użytych w roku sprawozdawczym na obniżenie składek.

§ 13. Opłaty za nadzór za r. 1923 będą ściągnięte w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia. Zaległości z tytułu opłat za nadzór za r. 1922 będą po dniu 1 stycznia 1924 r. przeliczone na franki złote według wartości franka złotego w dniu 1 stycznia 1924 r.

§ 14. Pierwsze raty zaliczek (za styczeń i luty 1924 roku) należy wpłacać w ciągu miesiąca lutego 1924 roku.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1924 roku.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 5.II 1924 r. Nr. 12 poz. 108).

(Strona 1).

Wzór Nr. 1 do § 12 rozp. Min. Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r., poz 108.

Zakład Ubezpieczeń (nazwa) ....

OBLICZENIE ZBIORU SKŁADEK

na .... rok operacyjny.

(Strona 2 i 3).

OBLICZENIE ZBIORU SKŁADEK

za .... rok operacyjny.

Nazwa zakładu .... W markach polskich.

		W dziale	W dziale	W dziale	W dziale	W dział.	W dziale	RAZEM
I	Zbiór składek z dodatkami:							
1	Zbiór składek bezpośrednich (bez potrącenia udziału reasekuratorów , .							
2	Dodatki (drożyźniane, administracyjne i t. p.							
3	Polisowe, wpisowe							
4	Przepadłe zadatki							
5	Składki dodatkowe							
6	Zwroty ubezpieczonym z roku poprzedniego, użyte na obniżenie składki (w zakładach wzajemnych) . . .							
	RAZEM . .							
II	Potrącenia:							
7	Składki nie zainkasowane (o ile nie zostały już potrącone w p. 1) . . .							
8	Zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym (w zakładach wzajemnych) .							
	RAZEM . . .							
I—II	Podstawa do obliczenia należnej opłaty za nadzór w markach							
	. . . . we frankach złotych (przeliczone zgodnie z § 6 rozporządzenia							

Zarząd Zakładu zaświadcza niniejszem, że wszystkie dane powyższe zostały obliczone zgodnie z postanowieniami, zawartemi w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 24 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 108).

Data Podpis:

(Strona 4).

ZESTAWIENIE ZALICZEK

wpłaconych na poczet opłaty za nadzór za rok ....

We frankach złotych.

L. p.	Suma zaliczki we frankach złotych	Data wpłacenia	Kasa Skarbowa i Nr. pokwitowania	Uwagi

Podpisy Zarządu:

182.

OBWIESZCZENIE

z dnia 25-go stycznia 1924 r.

o zezwoleniu Zakładom Ubezpieczeń na zawieranie umów ubezpieczeń mienia w dolarach amerykańskich (U. S. A.).

Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) komunikuje, że niżej wymienione Zakłady Ubezpieczeń mają prawo do zawierania od 1 stycznia 1924 r. umów ubezpieczeń mienia w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, z tem, że wszystkie z tytułu takich ubezpieczeń uzyskane waluty winny być bezzwłocznie wpłacone do P. K. K. P.

Warszawa, dnia 25 stycznia 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) Gruber,

Dyrektor Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

(Monitor Polski z dn. 5.II 1924 r. Nr. 29, poz. 97).

Nr. p.	Zakłady Ubezpieczeń	Siedziba	W działach ubezpieczeń	Reskryptem
1	Warszawskie Tow. Ubezp., Sp. Akc.	Warszawa	ogniowym, transportowym, kradzieżowym, gradowym.	31. XII. 23 L. 2077/UU.
2	Tow. Ubezp „Przezorność", Sp. Akc.	„	ogniowym, kradzieżowym, transportowym.	31 XII. 23 L. 2007/UU.
3	Tow. Ubezp. „Polonia", Tow. Akc.	„	ogniowym, kradzieżowym, transportowym, szybowym.	31 XII 23 L 2006/UU.
4	Tow. Ubezp. „Omnium", Sp. Akc.	„	ogniowym.	31 XII 23 L. 1993/UU.
5	Tow. Ubezp. „Port", Sp. Akc.	„	ogniowym, kradzieżowym, transportowym.	31. XII. 23 L. 2014/UU.
6	Tow. Ubezp. „Orzeł", Sp. Akc.	„	ogniowym, kradzieżowym, transportowym.	31. XII. 23 L. 1990/UU.
7	Tow. Wzajemn. Ubezp. „Snop".	„	ogniowym, gradowym.	31 XII. 23 L. 1987/UU.
8	Związek Ubezpieczeniowy Przemysłowców polskich.	„	ogniowym, kradzieżowym, transportowym.	31 XII 23 L. 1894/UU.
9	„Wisła", Wzajemne Tow. Ogniowe w Warszawie.	„	ogniowym.	31. XII. 23 L. 18 6/UU.
10	Polska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych.	„	ogniowym, gradowym.	31 XII 23 L. 2001/UU
11	Towarzystwo Ubezpieczeń „Piast", Sp. Akc.	„	ogniowym, kradzieżowym, transportowym, szybowym, koni, chômage.	31. XII. 23 L 1982/UU.
12	Tow. Ubezp. „Silesia", Sp. Akc.	Warszawa, Bielsk (Śl. Ciesz.)	ogniowym, kradzieżowym, transportowym, odp. praw.	31. XII. 23 L 1983/UU.
13	Poznański Bank Ubezpieczeń, Tow. Akc.	Poznań	ogniowym, kradzieżowym, od szkód. wodociąg., od odpowiedzialności prawn.	31. XII. 23 L 2015/UU
14	„Vesta", Bank Wzaj. Ubezp. w Poznaniu.	„	od odpowiedz. prawnej i auto-casco.	31. XII 23 L. 1986/UU.
15	„Vesta", Tow. Wzaj. Ubezp. od ognia i gradobicia w Poznaniu.	„	ogniowym, kradzieżowym.	31. XII. 23 L. 1986/UU.
16	Towarzystwo Wzaj Ubezp., w Krakowie	Kraków	ogniowym i kradzieżowym.	31. XII 23 L. 1992/UU.
17	„Dnister", Tow. Wzaj. Ub.	Lwów	ogniowym.	31. XII 23 L. 2020/UU.
18	Riunione Adriatica di Sicurta w Trjeście.	Lwów, jen. repr.	ogniowym.	31 XII 23 L. 2074/UU.
19	Łódzka Akc. Sp. Ubezpieczeń „Pax".	Łódź	ogniowym.	31. XII. 23 L 2140/UU.
20	Tow. Ubezp. „Przyszłość", Sp. Akc.	Warszawa	ogniowym.	12. I 24 L. 1999 UU.
21	Tow. Wzaj. Ubezpieczeń Cukrowni w Polsce.	„	ogniowym.	25. I. 24 L. 2008/UU.

Przepisy o służbie państwowej.

183.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1924 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska prawniczo-administracyjne w państwowej służbie skarbowej.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dn. 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska prawniczo-administracyjne w państwowej służbie skarbowej winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dn. 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i złożyć egzamin przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej na wymienione w § 1 stanowiska w dziale:

1) administracji skarbowej,
2) administracji ceł,
3) kontroli ubezpieczeń —

dopuszczeni być mogą kandydaci odpowiadający warunkom określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się dowodem z odbycia studjów prawniczych zakończonych przepisanemi egzaminami na Uniwersytetach krajowych, względnie zwolnieniem od wymogu przepisanego wykształcenia — po myśli art. 11 ustęp ostatni, względnie art. 115 ustęp pierwszy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Ponadto kandydaci na stanowiska prawniczo-administracyjne w zakresie kontroli ubezpieczeń winni wykazać się dowodem z odbycia studjów dających teoretyczne przygotowanie w zakresie spraw ubezpieczeniowych.

§ 3. Prośby o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy powołanej do mianowania.

Do próśb mają być dołączone: metryka urodzin, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów, świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza rządowego, oraz dokładny własnoręcznie napisany życiorys.

Kandydaci nie posiadający przepisanego niniejszem rozporządzeniem wykształcenia winni równocześnie prosić o wymienione w § 2 zwolnienie.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok, w ciągu której kandydat winien zapoznać się z agendami należącemi do tego działu państwowej administracji skarbowej, w którym pełni służbę, oraz z manipulacją kancelaryjno-biurową.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej praktykanta władza powołana do mianowania.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowania się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza powołana do mianowania zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu pierwszego, a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem, winien praktykant poddać się egzaminowi.

Podania o przypuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do Ministra Skarbu. Władza służbowa dołącza do podania sprawozdanie o wyniku służby przygotowawczej (§ 4). O przypuszczeniu do egzaminu orzeka Minister Skarbu i wyznacza, odnośnie do kandydatów, pełniących służbę przy władzy naczelnej, termin egzaminu i skład komisji, odnośnie zaś do kandydatów, pełniących służbę przy władzach podległych władzy naczelnej, izbę skarbową, przy której kandydat ma się poddać egzaminowi. W tym wypadku dyrektor właściwej izby skarbowej wyznacza termin egzaminu i skład komisji.

§ 6. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy Ministerstwie Skarbu i przy izbach skarbowych.

Minister Skarbu może odstąpić od utworzenia komisji egzaminacyjnej przy niektórych izbach skarbowych i przekazać egzaminowanie kandydatów z odnośnych okręgów komisjom egzaminacyjnym, utworzonym przy innych izbach skarbowych.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych; Minister Skarbu ustanawia z końcem każdego roku kalendarzowego na rok następny listę przewodniczących i komisarzy egzaminacyjnych z pośród podległych mu urzędników.

Przewodniczący komisji egzaminacyjnej i komisarze egzaminacyjni muszą bezwarunkowo mieć ukończone studja prawnicze, zakończone przepisanemi egzaminami. Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania. Kolejność egzaminowania wyznacza przewodniczący.

§ 7. Egzamin jest pisemny i ustny.

Egzamin ustny winien się odbyć najpóźniej w terminie trzydniowym po pisemnym.

§ 8. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu różnych tematów wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych komisarzy egzaminacyjnych.

Przedmiotem wypracowania ma być rozstrzygnięcie jednej lub dwóch spraw administracyjno-skarbowych na podstawie przedmiotowych aktów i opracowanie sprawozdania do władz wyższych.

Przy wyborze przedmiotu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o zwykłem uzdolnieniu mógł wypracować zadanie w przeciągu sześciu godzin. Egzamin nie może trwać w żadnym razie dłużej, niż 8 godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji lub innego wyznaczonego urzędnika. Kandy-

dat winien mieć możność korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń; wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innemi osobami, jest wzbroniona.

Kandydat po ukończeniu wypracowania, przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia opracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczętowanie przed możliwemi późniejszemi zmianami.

Egzamin pisemny może się odbywać równocześnie z kilku kandydatami.

§ 9. Przedmiotem egzaminu ustnego jest: obowiązujące ustawodawstwo skarbowe ze szczególnem uwzględnieniem tego działu skarbowości, w którym praktykant pełnił służbę przygotowawczą; zasady budżetu państwowego i przepisy budżetowe, zasadnicze przepisy rachunkowe i kasowe, ogólne zasady buchalterji, oraz ogólne zasady kancelaryjno-manipulacyjne; ponadto znajomość ustawy konstytucyjnej, ustroju i zakresu działania władz i urzędów, przepisów o państwowej służbie cywilnej, tudzież ogólnych wiadomości z zakresu obowiązującego ustawodawstwa politycznego.

Komisja egzaminacyjna może zwolnić kandydata od egzaminu z przepisów rachunkowych i kasowych oraz ogólnych zasad buchalterji, jeżeli kandydat wykaże, że przedmioty te wchodziły w zakres jego studjów i że złożył z nich przepisany egzamin.

Prócz tego winien kandydat przy egzaminie ustnym uzasadnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Kandydaci na stanowiska prawniczo-administracyjne w dziale administracji ceł winni prócz wyżej wymienionych przedmiotów wykazać także znajomość: zasad badania, rozpoznawania i taryfowania wszystkich towarów objętych taryfą celną, statystyki handlu zagranicznego (celnej), oraz postanowień prawnych umów handlowych.

Kandydaci na stanowiska prawniczo-administracyjne, którzy nie posiadają wykształcenia prawniczego i otrzymali uwolnienie od przepisanych studjów (art. 11 i 115 ustawy o państwowej służbie cywilnej) obowiązani są ponadto znać te przepisy prawa cywilnego i karnego, których znajomość potrzebna jest w pełnieniu służby.

Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Skarbu określi osobną instrukcją, które przepisy prawa cywilnego i karnego będą przedmiotem egzaminu.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przedewszystkiem szczególną uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem zosobna i nie może trwać dłużej, niż dwie godziny.

§ 10. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za nieudałe, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „niedostatecznie“.

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry“, jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry“, jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny“, jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „niedostateczny“, jeżeli wiadomości kandydata nie są wystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy, niż pół roku, nie dłuższy zaś, niż rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Egzaminatorzy głosują według kolejności, w jakiej egzaminowali, poczem ostatni daje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, pytania egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią z godłem państwowem i o treści następującej: „Komisja egzaminacyjna dla egzaminu prawno-administracyjnego w państwowej służbie skarbowej w dziale administracji skarbowej (administracji ceł, wzgl. kontroli ubezpieczeń przy Ministerstwie Skarbu (Izbie Skarbowej) w . . . .)“.

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się poraz pierwszy egzaminowi, należą się normalne djety i koszty podróży.

§ 14. Co do urzędników piastujących obecnie stanowiska administracyjne w służbie państwowej postanawia się:

1. Zwolnieni są od obowiązku złożenia egzaminu:

a) urzędnicy III stopnia służbowego;

b) urzędnicy, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali na stanowiskach referendarskich, lub sędziowskich w służbie państw zaborczych (wzgl. Wydziału Krajowego) i uczynili zadość wymaganiom stawianym w tych państwach do uzyskania stałej posady, w szczególności złożyli obowiązujący tam egzamin praktyczny oraz ci urzędnicy, którzy rozpoczęli dopiero służbę w Państwie Polskiem i złożyli egzamin praktyczny na podstawie obowiązujących jeszcze ustaw państw zaborczych.

2. Minister Skarbu zwolnić może od obowiązku składania egzaminu urzędników IV, V i VI stopnia służbowego, którzy posiadają wykształcenie wyższe zakończone przepisanemi egza-

minami, pozostają bez przerwy przynajmniej od lat dwóch w państwowej służbie administracyjnej i mają dobrą kwalifikację, stwierdzoną, o ile chodzi o urzędników VI stopnia służbowego, przez komisję kwalifikacyjną, o ile zaś chodzi o urzędników IV i V stopnia służbowego przez Ministra Skarbu. O udzielonem zwolnieniu zawiadamia Minister Skarbu Prezesa Rady Ministrów.

3. W wyjątkowych wypadkach Minister Skarbu zwolnić może od obowiązku składania egzaminu urzędników IV, V i VI stopnia służbowego, którzy pozostają bez przerwy przynajmniej od lat trzech w państwowej służbie administracyjnej, a zajmując stanowiska samodzielne i kierownicze z wymogów wymienionych w punkcie 2 nie posiadają wykształcenia wyższego, posiadają jednak conajmniej pełne wykształcenie średnie z egzaminem dojrzałości. O udzieleniu zwolnienia zawiadamia Minister Skarbu Prezesa Rady Ministrów.

4. W pozostałych wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów może indywidualnie na umotywowany wniosek Ministra Skarbu zwolnić od obowiązku złożenia egzaminu niektórych urzędników zajmujących stanowiska administracyjne kategorji I-ej.

5. Wszyscy inni urzędnicy pełniący służbę administracyjną na stanowiskach kategorji I winni poddać się egzaminowi, przepisanemu niniejszem rozporządzeniem w terminie określonym osobnem rozporządzeniem Rady Ministrów.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Wzór do § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r., poz. 114.

L. protokółu egzaminacyjnego . . . . .

Ś w i a d e c t w o.

Pan . . . .
(charakter służbowy)
. . . .
poddał się w dniach . . . .
na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia . . . .
egzaminowi prawno-administracyjnemu
w dziale . . . .
i złożył go z wynikiem . . . .

Warszawa, dnia . . . . . 192 . . r.
(pieczęć)
Komisja egzaminacyjna przy Ministerstwie Skarbu (przy Izbie Skarbowej) . . . .

Przewodniczący Komisji:
Komisarze egzaminacyjni:

(Dz. Ust. Rz. P. z dn. 8 lutego 1924 r., Nr. 13, poz. 114).

184.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1924 r.

o służbie przygotowawczej i egzaminie kandydatów na stanowiska kategorji I państwowej służby technicznej w dziale administracji skarbowej.

Na zasadzie art. 11 i 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kandydaci na stanowiska kategorji I państwowej służby technicznej w dziale administracji skarbowej winni odbyć służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i złożyć egzamin przepisany niniejszem rozporządzeniem.

§ 2. Do służby przygotowawczej w dziale administracji skarbowej na stanowiska w służbie technicznej (kategorji I) w zakresie:

1) technicznej kontroli skarbu,

2) ewidencji katastru podatku gruntowego,

dopuszczeni być mogą kandydaci, którzy odpowiadają warunkom określonym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeżeli wykażą się ad 1) dowodem odbycia wyższych studjów technicznych, ad 2) studjów przepisanych dla geometrów — zakończonych przepisanemi egzaminami na wyższych uczelniach krajowych, względnie zwolnieniem od wymogu przepisanego wykształcenia — po myśli art. 11 ustęp ostatni względnie art. 115 ustęp pierwszy ustawy o państwowej służbie cywilnej.

§ 3. Prośby o dopuszczenie do służby przygotowawczej należy wnosić do władzy powołanej do mianowania.

Do próśb mają być dołączone: metryka urodzin, dowód obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wymaganych studjów, świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza rządowego oraz dokładny własnoręcznie napisany życiorys.

Kandydaci nieposiadający przepisanego niniejszem rozporządzeniem wykształcenia winni równocześnie prosić o wymienione w § 2 zwolnienie.

§ 4. Służba przygotowawcza trwa zasadniczo rok, w ciągu której kandydat winien zapoznać się z agendami należącemi do tego działu państwowej administracji skarbowej, w którym pełni służbę, a mianowicie odnośnie do kandydatów wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia pod 1) w dziale służby technicznej kontroli skarbu, pod 2) w dziale służby ewidencji katastru podatku gruntowego oraz z manipulacją kancelaryjno-biurową.

O wyniku służby przygotowawczej orzeka na podstawie sprawozdania bezpośredniej władzy służbowej praktykanta władza powołana do mianowania.

Sprawozdanie winno zawierać ocenę pilności i uzdolnienia praktykanta oraz jego zachowanie się w służbie i poza służbą.

W razie ujemnego wyniku służby przygotowawczej może władza powołana do mianowania zwolnić kandydata ze służby lub orzec przedłużenie służby przygotowawczej, jednak najwyżej na przeciąg dalszych dwóch lat. Jeżeli ponowna ocena wypadnie ujemnie, należy kandydata zwolnić ze służby.

§ 5. Po ukończeniu pierwszego a przed upływem trzeciego roku służby przygotowawczej z dodatnim wynikiem winien praktykant poddać się egzaminowi.

Podania o przypuszczenie do egzaminu należy wnosić w drodze służbowej do Ministra Skarbu. Władza służbowa dołącza do podania sprawozdanie o wyniku służby przygotowawczej (§ 4). O przypuszczeniu do egzaminu orzeka Minister Skarbu i wyznacza odnośnie do kandydatów pełniących służbę przy władzy naczelnej termin egzaminu i skład komisji, odnośnie zaś do kandydatów pełniących służbę przy władzach podległych władzy naczelnej Izbę Skarbową, przy której kandydat ma się poddać egzaminowi.

W tym wypadku Dyrektor właściwej Izby Skarbowej wyznacza termin egzaminu i skład komisji.

§ 6. Komisje egzaminacyjne ustanawia się przy Ministerstwie Skarbu i przy Izbach Skarbowych.

Minister Skarbu może odstąpić od utworzenia Komisji egzaminacyjnych przy niektórych Izbach Skarbowych i przekazać egzaminowanie kandydatów z odnośnych okręgów komisjom egzaminacyjnym utworzonym przy innych Izbach Skarbowych.

Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego i dwóch komisarzy egzaminacyjnych. Minister Skarbu ustanawia z końcem każdego roku kalendarzowego na rok następny listę przewodniczących i komisarzy egzaminacyjnych z pośród podległych mu urzędników.

Przewodniczący Komisji egzaminacyjnej musi mieć ukończone studja prawnicze, komisarze egzaminacyjni ukończone wyższe studja techniczne — zakończone przepisanemi egzaminami.

Przewodniczącemu służy prawo egzaminowania.

Kolejność egzaminowania wyznacza przewodniczący.

§ 7. Egzamin jest pisemny i ustny. Egzamin ustny winien odbyć się najpóźniej w terminie trzydniowym po pisemnym.

§ 8. Egzamin pisemny polega na wypracowaniu różnych tematów z tego działu służby, w którym kandydat odbywał praktykę, wybranych przez komisję egzaminacyjną na wniosek poszczególnych komisarzy egzaminacyjnych. Ponadto przedmiotem części pisemnej egzaminu dla kandydatów wymienionych w § 2 punkt 2 niniejszego rozporządzenia, jest wykonanie ćwiczenia praktycznego w polu (zdjęcie teolidowe lub stolikowe). Przy wyborze przedmiotu winna komisja baczyć na to, aby kandydat o zwykłem uzdolnieniu mógł wypracować zadania w przeciągu sześciu godzin. Egzamin nie może trwać w żadnym razie dłużej, niż ośm godzin.

Egzamin pisemny odbywa się w lokalu urzędowym pod nadzorem jednego z członków komisji lub innego wyznaczonego urzędnika. Kandydat winien mieć możność korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń; wszelka inna pomoc, w szczególności porozumiewanie się kandydatów między sobą lub z innemi osobami, jest wzbronione.

Kandydat po ukończeniu wypracowania przed opuszczeniem lokalu urzędowego oddaje je urzędnikowi sprawującemu nadzór, który stwierdza na wypracowaniu czas rozpoczęcia i ukończenia opracowania i zabezpiecza wypracowanie przez opieczętowanie przed możliwemi późniejszemi zmianami.

Egzamin pisemny może się odbywać równocześnie z kilku kandydatami.

§ 9. Przedmiotem egzaminu ustnego jest ogólna znajomość:

obowiązującego ustawodawstwa skarbowego,
zasad budżetu państwowego i przepisów budżetowych,
przepisów rachunkowych i kasowych,
zasad buchalterji i
zasad kancelaryjno-manipulacyjnych.

Ponadto ogólna znajomość:
ustawy konstytucyjnej,
ustroju i zakresu działania władz i urzędów,
obowiązującego ustawodawstwa politycznego, tudzież
przepisów o państwowej służbie cywilnej.

Komisja egzaminacyjna może zwolnić kandydata od egzaminu z przepisów rachunkowych i kasowych oraz ogólnych zasad buchalterji, jeżeli kandydat wykaże, że przedmioty te wchodziły w zakres jego studjów i że złożył z nich przepisany egzamin.

Prócz wyżej wymienionych przedmiotów kandydaci na stanowiska w dziale technicznej kontroli skarbu winni wykazać znajomość:

1) technologji i postępowania technicznego przy wyrobie artykułów podlegających opłatom akcyzowym i monopolowym;

2) wydajności płodów surowych, sposobów słodowania, zacierania, ługowania, fermentacji, maceracji, destylacji, rafinowania i magazynowania gotowych produktów;

3) nazw i ilości ubocznych produktów, uzyskiwanych przy wyrobie artykułów wyżej pod 2) wymienionych;

4) konstrukcji naczyń i przyrządów używanych do produkcji, urządzenia zasad normalnego działania aparatów kontrolno-mierniczych, wag automatycznych i instrumentów kontrolnych wszelkiego rodzaju;

5) użycia miar i wag systemem metrycznym tudzież pomiarów figur, naczyń, przyrządów i aparatów wszelkiego rodzaju.

Kandydaci zaś na stanowiska w dziale ewidencji katastru podatku gruntowego dokładną znajomość obowiązujących ustaw i przepisów katastralnych, ustawy komasacyjnej i ustawy o dzieleniu gruntów wspólnych tudzież instrukcji technicznych.

Prócz tego, winien kandydat przy egzaminie ustnym uzasadnić załatwienie tematów egzaminu pisemnego.

Komisja egzaminacyjna winna zwrócić przedewszystkiem szczególną uwagę, czy i w jakim stopniu kandydat posiada zdolność pojmowania i praktycznego zastosowania obowiązujących ustaw i przepisów.

Egzamin ustny odbywa się z każdym kandydatem z osobna i nie może trwać dłużej, niż dwie godziny.

§ 10. Jeżeli komisja egzaminacyjna uzna wypracowanie pisemne jednomyślnie za nieudatne, uważa się egzamin za niezłożony i bez egzaminu ustnego oddala się kandydata ze stopniem „niedostatecznie".

W przeciwnym razie po odbyciu egzaminu ustnego stwierdza się wynik z równomiernem uwzględnieniem pisemnego i ustnego egzaminu.

Wynik egzaminu oznacza się stopniami:

1) „bardzo dobry", jeżeli kandydat wykazał wybitną i bardzo dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

2) „dobry", jeżeli kandydat wykazał dokładną znajomość przedmiotów egzaminacyjnych;

3) „dostateczny", jeżeli wiadomości kandydata są wystarczające;

4) „niedostateczny", jeżeli wiadomości kandydata nie są wystarczające.

W razie niedostatecznego wyniku egzaminu komisja oznacza termin powtórzenia egzaminu. Termin ten nie może być krótszy, niż pół roku, nie dłuższy zaś, niż rok.

W razie ponownego niedostatecznego wyniku egzaminu powtarzać nie wolno.

Uchwały komisji egzaminacyjnej zapadają większością głosów i są ostateczne. Egzaminatorzy głosują według kolejności, w jakiej egzaminowali, poczem ostatni daje głos przewodniczący.

§ 11. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się skład komisji egzaminacyjnej, tematy egzaminu pisemnego i ocenę wypracowań, pytania egzaminu ustnego i ocenę poszczególnych odpowiedzi, tudzież uchwały komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią z godłem państwowem i o treści następującej: „Komisja egzaminacyjna dla egzaminu techniczno-administracyjnego z działu technicznej kontroli skarbu, ewentualnie ewidencji katastru podatku gruntowego przy . . . . .".

§ 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne djety i koszty podróży.

§ 14. Co do urzędników piastujących obecnie stanowiska administracyjne w służbie państwowej postanawia się:

1. Zwolnieni są od obowiązku złożenia egzaminu:

a) urzędnicy III stopnia służbowego;

b) urzędnicy, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali na stanowiskach referendarskich lub sędziowskich w służbie państw zaborczych (wzgl. Wydziału Krajowego) i uczynili zadość wymaganiom stawianym w tych państwach do uzyskania stałej posady, w szczególności złożyli obowiązujący tam egzamin praktyczny, oraz ci urzędnicy, którzy rozpoczęli dopiero służbę w Państwie Polskiem i złożyli egzamin praktyczny na podstawie obowiązujących jeszcze ustaw państw zaborczych.

2. Minister Skarbu zwolnić może od obowiązku składania egzaminu urzędników IV, V i VI stopnia służbowego, którzy posiadają wykształcenie wyższe, zakończone przepisanemi egzaminami, pozostają bez przerwy przynajmniej od lat dwóch w państwowej służbie administracyjnej i mają dobrą kwalifikację, stwierdzoną, o ile chodzi o urzędników VI stopnia służbowego, przez komisję kwalifikacyjną, o ile zaś chodzi o urzędników IV i V stopnia służbowego przez Ministra Skarbu. O udzielonem zwolnieniu zawiadamia Minister Skarbu Prezesa Rady Ministrów.

3. W wyjątkowych wypadkach Minister Skarbu zwolnić może od obowiązku składania

egzaminu urzędników IV, V i VI stopnia służbowego, którzy pozostają bez przerwy przynajmniej od lat trzech w państwowej służbie administracyjnej, a zajmując stanowiska samodzielne i kierownicze z wymogów wymienionych w punkcie 2-im, nie posiadają wykształcenia wyższego, jednak posiadają conajmniej pełne wykształcenie średnie z egzaminem dojrzałości. O udzieleniu zwolnienia zawiadamia Minister Skarbu Prezesa Rady Ministrów.

4. W pozostałych wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów może indywidualnie na umotywowany wniosek Ministra Skarbu zwolnić od obowiązku złożenia egzaminu niektórych urzędników zajmujących stanowiska administracyjne kategorji I-ej.

5. Wszyscy inni urzędnicy pełniący służbę administracyjną na stanowiskach kategorji I winni poddać się egzaminowi, przepisanemu niniejszem rozporządzeniem w terminie określonym osobnem rozporządzeniem Rady Ministrów.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów
z dnia 21 stycznia 1924 r., poz. 115.

L. Protokółu egzaminacyjnego . . .

Świadectwo.

Pan . . . .
(charakter służbowy)
. . . .
poddał się w dniach . . . .
na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia . . . .
egzaminowi techniczno-administracyjnemu z działu . . . . i złożył go
z wynikiem . . . .

Warszawa, dnia . . . . . 192 . . r.

(pieczęć)

Komisja egzaminacyjna przy Ministerstwie Skarbu (przy Izbie Skarbowej
w . . . .).

Przewodniczący Komisji:

Komisarze egzaminacyjni:

(Dz. Ust. Rz. P. z dn. 8 lutego 1924 r., Nr. 13, poz. 115).

OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Grodnie, w dniu 23 października 1923 roku pod Nr. 48 została wciągnięta następująca firma:

Osadnicze Stowarzyszenie Spółdzielcze „Rolnik" w Prużanie, z odpowiedzialnością ograniczoną, m. Prużana. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanymi udziałami i prócz tego dalszą kwotą równającą się pięciokrotnej wysokości każdego zadeklarowanego udziału.

Spółdzielnia organizuje i prowadzi wszelkiego rodzaju zkłady handlowe i wytwórcze, w szczególności zaś: 1) kupuje, produkuje, sprzedaje przedmioty i artykuły potrzebne w gospodarstwie rolnem oraz zakupuje, przerabia i zbywa płody rolnicze; 2) dzierżawi i nabywa realności; 3) otwiera oddziały, magazyny i wytwórnie; 4) współdziała moralnie i materjalnie w pracy kulturalno-oświatowej z zrzeszeniami drobnych rolników.

Wysokość udziału wynosi sześć złotych polskich, a wpisowego 1 zł. pol. Wpłata pierwszego udziału i wpisowego następuje jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni.

Zarząd stanowią: 1) Otton Salomonowicz-Samujłowicz, 2) Wilhelm Rojecki i 3) Stefan Pliszka, zamieszkali w Prużanie.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych", w Warszawie.

c) Rok obrachunkowy — kalendarzowy.

d) Zarząd składa się z trzech członków i podpisuje za spółdzielnię w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swoje podpisy. Oświadczenie woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu.

e) Ograniczenia uprawnień Zarządu wskazane w art. 18 statutu.

g) Likwidację i postępowanie upadłości przeprowadza się według przepisów Ustawy o Spółdzielniach i ustaw ogólnych. 137

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Grodnie, w dniu 9-go października 1923 roku pod Nr. 46, wciągniętą została następująca firma:

„Okręgowe Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Żubr", w Prużanie, z odpowiedzialnością udziałami", m. Prużana, ulica Grodzieńska Nr. 64.

Członkowie dpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów.

Stowarzyszenie bedzie organizować i prowadzić wszelkiego rodzaju zakłady handlowe, wytwórcze i kulturalno-wychowawcze, a w szczególności:

a) zakupować hurtowo, przerabiać i wytwarzać artykuły spożycia i przedmioty użytku domowego i gospodarczego i odsprzedawać je detalicznie swoim członkom;

b) budować domy, lecznice, sanatorja i t. p.;

c) prowadzić operacje wkładowo-oszczędnościowe i ubezpieczeniowe;

d) wydawać pisma, zakładać czytelnie, biblioteki i inne zakłady oświatowe i wychowawcze;

e) organizować i prowadzić kursy, oraz urządzać odczyty, pogadanki i wszelkiego rodzaju rozrywki kulturalne.

W razach wyjątkowych Walne Zgromadzenie może zezwolić na sprzedaż towarów i niecząłonkom.

Wysokość udziału 20.000 mk., wpisowe 1.000 mk. Wpłata udziału jednorazowa przy zapisaniu się do Stowarzyszenia.

Zarząd stanowią: Mikołaj Markiewicz i Leonard Wybranowski, zamieszkali w m. Prużanie.

a) Czas trwania spółdzielni — nieograniczony.

b) Pismo przeznaczone do ogłoszeń Czasopismo „Społem", w Warszawie.

c) Rok obrachunkowy — kalendarzowy.

d) Zarząd składa się z dwóch osób. Oświadczenie woli w imieniu stowarzyszenia składają obaj członkowie Zarządu łącznie.

e) Zawierane przez Zarząd w imieniu Stowarzyszenia kontrakty w sprawch kupna, sprzedaży, zastawu lub najmu nieruchomości wymagają uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej, względnie podlegają zatwierdzeniu przez Radę (art. 35 p. c.) i jedynie przy zachowaniu tego warunku obowiązują stowarzyszenie;

g) w razie rozwiązania Stowarzyszenia Walne Zgromadzenie wybiera 3-ch likwidatorów i określa sposób likwidacji z zachowaniem odnośnych przepisów, wskazanych w ustawie o spółdzielniach. 127

Sąd Okrrgowy, jako Rejestrowy, w Suwałkach, obwieszcza, iż do Rejestru Spółdzielni „Bank Ludowo-Spółdzielczy w Suwałkach", został wciągnięty następujący 2 wpis: Walne Zgromadzenie w dniu 14 września 1923 r. uchwaliło, że Spółdzielnia niecztonkom banku nie może udzielać kredytu. Na miejsce członków zarządu, którzy złożyli swoje mandaty zostali powołani ponownie Józef Adelson i Mejer Bromberg, oraz nowowybrany Izak Finkelsztein. Na zastępców powołani: Stanisław Erdrejch i Mojżesz Podlaski. Zamiast pisma „Nasz Kurjer", w celu umieszczenia ogłoszeń, zostało wybrane pismo „Ruch Spółdzielczy", w Warszawie. 88

Suwałki, dnia 7 stycznia 1924 r.

Sąd Okręgowy, jako Rejestrowy.

W rejestrze spółdzielni wpisano dzisiaj przy Nr. 18: „Rolnik", Towarzystwo zakupu i sprzedaży, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, w Obornikach, że w miejsce kupca Leona Rosochowicza z Obornik i ks. proboszcza Pomorskiego z Rogzna, którzy z zarządu wystąpili, wybrano jako człnków zarządu: Edwarda Muszalskiego i Wiktora Gabryelewicza, kupców z Obornik. 175

Rogoźno, dnia 18 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni wpisano dzisiaj przy Nr. 18: „Rolnik", Tow. zakupu i sprzedaży, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, w Obornikach, że uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 1 grudnia 1923 r. zmieniono §§ 10, 11, 45 i 47 statutu spółdzielni. Udział wynosi obecnie 1.000.000 mk. a wstępne 500.000 mk. 174

Rogoźno, dnia 18 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W rejestrze spółdzielni wpisano dzisiaj przy Nr. 12: Spar- und Darlehnskasse, Spółka zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością, w Murowanej Goślinie, następujące zmiany: Uchwałą nadzwyczajnego Wtlnego Zgromadzenia z dnia 8 grudnia 1922 r. zmieniono statut spółdzielni. Firma spółdzielni brzmi teraz: „Spar und Darlehnskasse, Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną, w Murowanej Goślinie", a celem jej jest uruchomienie kasy oszczędnościowo-pożyczkowej celem obrotu pieniężnego oraz celem popierania oszczędności.

Udział wynosi 50.000 mk.

Do ogłoszeń przeznaczono „Landwirtschaftlichen Centralwochenblatt". Gdyby ogłoszeń nie można było umieszczać w piśmie tem, natenczas zamieszczane będą w piśmie wyznaczonem przez Radę Spółdzielczą do ogłoszeń rejestrowych aż do czasu, dopóki nie zmieniono odpowiednio statutu.

Zarząd składa się z 3 członków a do oświadczenia woli w imieniu spółdzielni koniecznem jest współdziałanie 2 członków zarządu. Za spółdzielnię zarząd podpisuje w ten sposób, że pod firmą podpisujący umieszczają swe podpisy.

Rogoźno, dnia 20 grudnia 1923 r. 173

Sąd Powiatowy.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia Spółdzielni „Spar- und Darlehnskasse eingetr, Genossenschaft mit inbeschränkter Haftpflicht zu Mechau, z dnia 11 czerwca 1922 r., zapisanej dotychczas pod Nr. 5 rejestru spółdzielni Sądu pow. w Sycowie (Gross-Wartenberg) a przejętej dnia 6 marca 1922 r. przez Sąd powiatowy w Kępnie, w myśl układu polsko-niemieckiego, przyjęła Spółdzielnia nowy statut na

podstawie polskiej ustawy o Spółdzielniach, wobec czego wpisano do tutejszego rejestru spółdzielni pod Nr. 23, co następuje: „Spar und Darlehnskasse“, Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością, w Miechowie.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie kasy oszczędnościowo-pożyczkowej, aby członkom ułatwić lokaty pieniędzy, dostarczać środków pieniężnych, sprzedawać albo przetwarzać na wspólny rachunek produkty rolne albo przemysłu rolnego, ułatwiać sprowadzanie towarów potrzebnych do gospodarstwa rolnego oraz domowego, sprowadzać maszyny i inne narzędzia rolnicze i wynajmować je członkom. Członkowie spółdzielni odpowiadają za zobowiązania kasy oszczędnościowo-pożyczkowej udziałami i całym majątkiem.

Udział wynosi 1.000 mk., który należy wpłacić zaraz po przyjęciu członka.

Czas trwania spółdzielni — nieograniczony. Spółdzielnia ogłasza w „Landwirtschaftliches Zentralwochenblatt“, w Poznaniu. Jeżeli pismo to przestanie wychodzić, następują ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“. Rokiem obrachunkowym — rok kalendarzowy. Zarząd składa się z 3 do 5 członków, wybieranych przez Radę Nadzorczą. Przy oświadczeniach woli spółdzielni konieczne jest i wystarczy, jeżeli kreślenie firmy następuje przez dwóch członków zarządu.

Dotychczasowi członkowie zarządu: Karol Motog, Maks Gegel i Jan Kurzawa, ustąpili. Nowy zarząd tworzą: gospodarz Michał Kosuch, w Miechowie, gospodarz Wilhelm Scholz, w Miechowie, gospodarz Paweł Bernart, w Domasłowie i gospodarz Gotfryd Stengritt, w Miechowie.

Zarząd ograniczony jest przepisami statutu i uchwałami Rady Nadzorczej i Walnego Zgromadzenia. Rozwiązanie i likwidacja następuje według postanowień ustawowych.

Kępno, dnia 18 kwietnia 1923 r. 135

Sąd Powiatowy.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia Spółdzielni „Spar- und Darlehnskasse eingetr, Genossenschaft mit inbeschränkter Haftpflicht zu Bralin, z dnia 9 lipca 1922 r., zapisanej dotychczas pod Nr. 13 rejestru spółdzielni Sądu pow. w Sycowie (Gross-Wartenberg) a przejętej dnia 6 marca 1922 r. przez Sąd powiatowy w Kępnie, w myśl układu polsko-niemieckiego, uzgodniono statut z wymaganiami ustawy o spółdzielniach wobec czego wpisano w tutejszym rejestrze spółdzielni pod Nr. 21, co następuje: „Spar- und Darlehnskasse“, spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością, w Bralinie.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie kasy oszczędnościowo-pożyczkowej, aby członkom ułatwić lokaty pieniędzy, dostarczać środków pieniężnych, sprzedawać albo przetwarzać na wspólny rachunek produkty rolne albo przemysłu rolnego, ułatwiać sprowadzanie towarów potrzebnych do gospodarstwa rolnego oraz domowego, sprowadzać maszyny i inne narzędzia rolnicze i wynajmować je członkom. Członkowie spółdzielni odpowiadają za zobowiązania kasy oszczędnościowo-pożyczkowej udziałami i całym majątkiem.

Udział wynosi 300 mk., na udział należy zaraz po przyjęciu członka wpłacić 30 mk., resztę w rocznych ratach po 30 marek.

Czas trwania spółdzielni — nieograniczony. Spółdzielnia ogłasza w „Landwirtschaftliches Zentralwochenblatt“, w Poznaniu. Jeżeli pismo to przestanie wychodzić, następują ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“. Rokiem obrachunkowym — rok kalendarzowy. Zarząd składa się z 3 do 5 członków, wybieranych przez Radę Nadzorczą. Przy oświadczeniach woli spółdzielni konieczne jest i wystarczy, jeżeli kreślenie firmy następuje przez dwóch członków zarządu.

Zarząd tworzą: rolnik Józef Malak II, rolnik Józef Kublik, krawiec Franciszek Cichos, rolnik Antoni Joschinski i rolnik Bernard Jański, wszyscy z Bralina, ostatni dwaj w miejsce ustępujących: Fryderyka Utty i Franciszka Londy.

Zarząd ograniczony jest przepisami statutu i uchwałami Rady Nadzorczej i Walnego Zgromadzenia. Rozwiązanie i likwidacja następuje według postanowień ustawowych.

Kępno, dnia 13 kwietnia 1923 r. 136

Sąd Powiatowy.

Uchwałą Walnego Zaromadzenia spółdzielni „Strenzer Spar und Darlehnskassenverein“, w Trzcinicy, z dnia 11 marca 1923 r. przyjęła Spółdzielnia nowy statut na podstawie polskiej ustawy o Spółdzielniach, wobec czego wpisano do tutejszego rejestru spółdzielni pod Nr. 6, że firma brzmi odtąd: „Spar und Darlehnskasse“, spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością, w Trzcinicy.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie kasy oszczędnościowo-pożyczkowej, aby członkom ułatwić lokaty pieniędzy, dostarczać środków pieniężnych, sprzedawać albo przetwarzać na wspólny rachunek produkty rolne albo przemysłu rolnego, ułatwiać sprowadzanie towarów potrzebnych do gospodarstwa rolnego oraz domowego, sprowadzać maszyny i inne narzędzia rolnicze i wynajmować je członkom. Członkowie spółdzielni odpowiadają za zobowiązania kasy oszczędnościowo-pożyczkowej udziałami i całym majątkiem.

Udział wynosi 150.000 marek, który należy wpłacić zaraz po przyjęciu członka.

Czas trwania spółdzielni — nieograniczony. Spółdzielnia ogłasza w „Landwirtschaftliches Zentralwochenblatt“, w Poznaniu. Jeżeli pismo to przestanie wychodzić, następują ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“. Rokiem obrachunkowym — rok kalendarzowy. Zarząd składa się z 3 do 5 członków, wybieranych przez Radę Nadzorczą. Przy oświadczeniach woli spółdzielni konieczne jest i wystarczy, jeżeli kreślenie firmy następuje przez dwóch członków zarządu.

Dotychczasowy zarząd ustąpił, a w miejsce jego wybrano: gościnnego Antoniego Witka, gospodarza Idziego Szymałę i gospodarza Jana Mieszałę, wszyscy ze Trzcinicy.

Zarząd ograniczony jest przepisami statutu i uchwałami Rady Nadzorczej i Walnego Zgromadzenia. Rozwiązanie i likwidacja następuje według postanowień ustawowych.

Kępno, dnia 16 kwietnia 1923 r. 139

Sąd Powiatowy.

Do naszego rejestru spółdzielni pod Nr. 19, odnośnie do Kleinsiedlungsgenossenschaft kreis Szubin, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością, w Szubinie, zapisano co następuje:

W miejsce ustanowionych likwidatorów:

a) budowniczego Reischel'a, w Szubinie,

b) właściciela drukarni F. Sach'a, w Szubinie, ustanowiono:

1) mistrza malarskiego Höfig'a, w Kcyni,

2) sekretarza Wydziału Powiatowego Hnittera, w Szubinie. 107

Szubin, dnia 22 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

ZMIANY DOTYCZĄCE WPISANEJ JUŻ SPÓŁDZIELNI.

W rejestrze spółdzielni wpisano dnia 12.12. 1923 r. przy spółdzielni Hospodarska spożywcza Spiłka torhowelna, w Nowem Mieście, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany: że na walnem zgromadzeniu członków spółdzielni, odbytem dnia 28.10. 1923 r., wybrano członkiem zarządu Ostapa Małecia, z Nowego Miasta, w miejsce Ilka Kniasza. 137

Przemyśl, dnia 8 grudnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział IV.

Do naszego rejestru Spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 16, co następuje:

„Dom polski“, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Szubinie, zmieniła uchwałą walnego zebrania z 22 sierpnia 1923 r. nazwę swoją na „Dom Polski“, spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną, w Szubinie, również zmieniono dotychczasowy statut. Według nowego statutu przedmiotem spółdzielni jest dostarczenie pomieszkań i sklepów i innych ubikacji, oraz krzewienie oszczędności społecznej. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Każdy udział wynosi 50 złotych. Każdy członek płaci na udział przy wstępie 25 złp., a resztę w ciągu roku. Zarząd składa się z 3 członków, zaś do oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni potrzebne jest współdziałanie co najmniej dwóch członków zarządu. Zarząd jest w swoich czynnościach nieograniczony. Organem do ogłoszeń wybrano „Dziennik Bydgoski“, w Bydgoszczy. Rokiem obrachunko-

wym jest rok kalendarzowy. Rozwiązanie Spółdzielni następuje w wypadkach określonych ustawą o spółdzielniach, w obecności 3/4 wszystkich członków i za zgodą 3/4 członków obecnych na dwóch kolejno po sobie następujących zgromadzeniach w odstępie conajmniej 2 tygodni.

W miejsce organisty Stanisława Walkowskiego i rolnika Jana Bembnisty, obu ze Szubina wybrano jako członków zarządu rektora szkoły Jana Riemera i kupca Feliksa Synorackiego, obu z Szubina. 138

Szubin, dnia 9 grudnia 1923 r.

Sąd Powiatowy.

PRZEMIANA STOWARZYSZENIA NA SPÓŁDZIELNIĘ.

Na podstawie uzgodnionego statutu po myśli ustawy z 29.10. 1920 r., Nr. 111, poz. 733 Dz. U. R. P. zarządzono w dniu dzisiejszym wykreślenie z rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych Stow. IV. 10 wpisanej tamże firmy: „Spółka mleczarska w Czerniełowie Mazowieckim, stowarzyszenia zarejestr. z ogr. poręką, a zarazem wpisano w rejestrze spółdzielni:

Siedziba firmy: Czerniełów Mazowiecki.

Brzmienie firmy: Spółka mleczarska w Czerniełowie Mazowieckim, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Data statutu: 21.10. 1923 r.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) wspólne przerabianie i spieniężanie mleka, tudzież wspólna sprzedaż jaj produkowanych w gospodarstwach członków spółki; b) szerzenie wiadomości co do umiejętnego chowu tudzież ułatwianie zakupu bydła mlecznego; c) wspólne sprowadzanie artykułów niezbędnych w gospodarstwie nabiałowem.

Czas trwania spółdzielni — nieograniczony.

Odpowiedzialność za zobowiązania spółdzielni jest ograniczona do 10 krotnej wysokości deklarowanej sumy udziałów.

Udział członka wynosi 300.000 mk. i może być wpłacony odrazu w całości albo w 12 równych ratach miesięcznych.

Zarząd składa się z 3 członków. Do Zarządu wybrano: 1) Michała Bauera, przewodniczącym, 2) Szymona Pajfurę, zastępcą i 3) Franciszka Rostowskiego, kasjerem.

Podpis firmy: Firmę spółki podpisuje pod wyciśniętą pieczęcią spółki 2 członków zarządu.

Ogłoszenia umieszczane będą w „Czasopiśmie Spółek Rolniczych“, we Lwowie, Mickiewicza 3.

Likwidacja spółdzielni podlega przepisom ustawy o spółdzielniach. 194

Tarnopol, dnia 14 listopada 1923 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

WPIS SPÓŁDZIELNI.

Do rejestru spółdzielni wpisano:

1) Numer kolejny 162.

2) Firma „Osada“ składu rolniczo- handlowego, spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Siedziba: Chorosno.

Rodzaj i zakres odpowiedzialności.

Odpowiedzialność deklarowanymi udziałami a nadto dodatkową kwotą równającą się deklarowanych udziałów.

3) Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonywania: jeden udział wynosi 300.000 mkp.. Pierwszy udział winien być przy wstąpieniu do stowarzyszenia wpłacony przynajmniej w połowie. Reszta winna być uiszczoną do pół roku od daty przystąpienia. Udziały dalsze winny być uiszczone w całości w przeciągu pół roku od daty przyjęcia deklaracji przez Dyrekcję.

4) Przedmiot przedsiębiorstwa: zaspokojenie gospodarskich i kulturalnych potrzeb osadników.

1) przez wspólne nabywanie wszelkich materjałów budowlanych, potrzebnych w gospodarstwach osadniczych do urządzenia budynków mieszkalnych i gospodarczych,— jak również zorganizowanie techniczne pomocy budowlanej dla członków spółdzielni.

2) przez wspólne nabywanie inwentarza żywego i martwego, potrzebnego w gospodarstwach osadniczych,

3) przez wspólne nabywanie wszelkich artykułów codziennego użytku potrzebnych do prowadzenia gospodarstwa rolnego i domowego,

4) przez wspólne pozbywanie produktów rolnych i wogóle gospodarstwa wiejskiego członków,

5) przez urządzenie i wspólne prowadzenia przedsiębiorstw przetwarzających produkt gospodarstw osadniczych,

6) przez współdziałanie w pracy kulturalnej drobnyoh rolników skupionych w kółkach rolniczych,

7) przez urządzenie wzorowej, klubowej czytelni we własnym budynku.

5) Imiona i nazwiska członków zarządu: Ks. Franciszek Galas, Walenty Dutka i Walenty Kuszkiewicz.

6. a) Czas trwania nieograniczony,

b) Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Przewodnik kółek rolniczych“,

c) Rok obrachunkowy: kalendarzowy,

d) Liczba członków i forma ich oświadczeń w imieniu stowarzyszenia: Zarząd składa się z 3 członków,

e) oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie zarządu. Do zakresu działania zarządu należą wszystkie sprawy z wyjątkiem takich, które zastrzeżone są dla Rady nadzorczej,

f) Postanowień o zastępcach niema,

g) Likwidację spółdzielni prowadzi się zgodnie z wymaganiami art. 76—84 ustawy.

Dzień wpisu 6 listopada 1923 r.

Stanisławów, dnia 27 października 1923 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Dzień wpisu 6 listopada 1923 r. 164

W naszym rejestrze dla spółdzielni zapisano pod Nr. 44, Spółdzielnię: „Zgoda“, Spółdzielnia Spożywców z odpowiedzialnością ograniczoną w Brodnicy. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanymi udziałami. Oprócz tego ponoszą za zobowiązania Spółdzielni odpowiedzialność dodatkową ograniczoną do wysokości stu tysięcy marek od każdego zadeklarowanego udziału. Przedmiotem Spółdzielni jest: a) wspólny zakup i wyrób towarów spożywczych i gospodarczych w celu rozsprzedaży ich pomiędzy członków, b) zawieranie umów z kupcami i rzemieślnikami celem umożliwienia członkom nabywania towarów pod korzystniejszymi warunkami, c) krzewienie ruchu umysłowego w celu podniesienia poziomu kulturalnego swoich członków przez organizowanie przy Spółdzielni bibljotek spółdzielczo-społecznych, odczytów, wykładów i pogadanek. Udział wynosi 100.000 marek, który wpłacony być winien natychmiast w pełnej sumie. Statut z dnia 21 października 1923 r. Wszelkie ogłoszenia Spółdzielni umieszczone będą w „Głosie Spożywców“, w Poznaniu. Gdyby ogłoszeń spółdzielni nie można było umieszczać w tem piśmie, wtedy umieszcza się je w piśmie, przeznaczonem przez Radę Spółdzielczą do ogłoszeń rejestrowych, a to aż do czasu dokonania odpowiedniej zmiany statutu. Rok obrachunkowy zaczyna się z dniem 1 lipca i kończy się z dniem 30 czerwca. Zarząd składa się z trzech członków. Do oświadczenia woli w imieniu spółdzielni potrzebne jest współdziałanie conajmniej dwóch członków zarządu. Zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swe podpisy. Zarząd przedstawia spółdzielnię i prowadzi jej sprawy w sądzie i poza sądem bez żadnych ograniczeń. Zarząd może ustanowić pełnomocników, bądź do prowadzenia całego przedsiębiorstwa lub oddziału, bądź też do dokonywania czynności pewnego rodzaju. Pełnomocnicy tacy nie mogą bez osobnego upoważnienia nabywać, zbywać i obciążać nieruchomości, podpisywać weksli, zaciągać pożyczek oraz prowadzić procesów. Zarząd stanowią: Czarnowski Marceli, proboszcz ze Żmijewa, Przybylski Leon, właściciel domu w Brodnicy, Michałowski Władysław, robotnik z Brodnicy. 180

Brodnica, dnia 20 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze dla spółdzielni zapisano przy Nr. 12 spółdzielni: „Molkereigenossenschaft Gosslershausen, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością“, że Uchwałą walnego zebrania z dnia 22 października 1923 r. przyjęto nowy statut i nowe oznaczenie firmowe. Statut z dnia 22 października 1923 r. Firma brzmi odtąd: „Mleczarnia Piecewo“, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, w Piecowie. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni udziałami i dodatkową odpowiedzialnością

w wysokości 1500 mk. za każdy udział. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest spieniężenie mleka członków. Udział wynosi 20 marek i należy go wpłacić gotówką w ciągu jednego miesiąca po przyjęciu do spółdzielni. Ogłoszenia spółdzielni następują w „Raiffeisenboet für Pomerellen". Jeżeli pismo to przestanie wychodzić, we właściwym powiatowym dzienniku urzędowym. Jeżeli i to pismo przestanie wychodzić, nastąpią ogłoszenia w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu". Zarząd składa się z trzech członków, z których ustanawia się po jednym przewodniczącym i jego zastępcę. Do oświadczenia woli w imieniu spółdzielni potrzebne jest współdziałanie dwóch członków zarządu. Zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swe podpisy. Członkowie zarządu Fryderyk Schielke i Wojciech Gehrke z zarządu wystąpili. W ich miejsce wybrano jako zastępcę przewodniczącego właściciela ziemskiego Tadeusza Narzymskiego z Jabłonowa i gospodarza Hermanna Schielkego z Kamienia jako zwykłego członka zarządu. Członek zarządu Eryk Goertz, wybrany został jako przewodniczący zarządu. 181

Brodnica, dnia 13 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 69: „Molkerei-Genossenschaft Murkowice, Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością", z siedzibą w Murkowicach. Przedmiotem spółdzielni jest użytkowanie mleka na wspólny rachunek i ryzyko. Udział wynosi 200 mk., płatne natychmiast lub w ratach miesięcznych po 2 mk. Członkowie przejmują za zobowiązania spółdzielni dodatkową i to nieograniczoną odpowiedzialność (całym majątkiem). Czas trwania spółki jest nieograniczony. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Lissa'er Tageblatt", w Lesznie. Zarząd składa się z pięciu członków. Do oświadczenia woli w imieniu spółdzielni potrzebne jest współdziałanie conajmniej dwóch członków zarządu, którzy dokonują swojego podpisu pod firmą spółdzielni. Członkami zarządu są: rolnik Henryk Schalk, z Wilkowic, rolnik Konrad Rügge, z Morkowic, rolnik August Pörtner, z Wilkowic, rolnik Fryderyk Twelsieck, z Wilkowic i rolnik Tadeusz Späth, z Murkowa. Nowy wpis nastąpił na skutek uzgodnienia statutów z przepisami o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. w myśl artykułu 117 tychże.

Leszno, dnia 21 listopada 1923 r. 153

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 71: „Spar- und Darlehnskasse, Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną", z siedzibą w Rydzynie. Przedmiotem spółdzielni jest uruchomienie kasy oszczędnościowo-pożyczkowej do uprawiania handlu pieniężnego i kredytowego dla popierania oszczędności. Uchwałą walnego zgromadzenia może też dostarczenie rolniczych i gospodarczych artykułów potrzeby oraz zbyt produktów rolniczych być przyjęte. Udział wynosi 10.000 mk., płatne natychmiast lub w ratach miesięcznych po conajmniej 833⅓ mk. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni udziałami i całym majątkiem (dodatkową odpowiedzialność). Czas trwania spółki jest nieograniczony. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Lissa'er Tageblatt", w Lesznie. Zarząd składa się z trzech członków. Do oświadczenia woli wymagane są podpisy dwóch członków zarządu pod firmą spółdzielni. Członkami zarządu są: budowniczy Artur Kunze, kasjer Edmund Sokolski, rolnik Hellmut Buhr, wszyscy z Rydzyny. Nowy wpis nastąpił na skutek uzgodnienia statutów z przepisami o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r. w myśl artykułu 117 tychże. 154

Leszno, dnia 21 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 66: „Spółdzielnię Spożywczą 17/3 pułku Ułanów Wielkopolskich, w Lesznie, z odpowiedzialnością udziałami", z siedzibą w Lesznie. Przedmiotem rpzedsiębiorstwa jest organizowanie i prowadzenie wszelkiego rodzaju zakładów handlowych, wytwórczych, w szczególności zaś: a) kupowanie hurtowo, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia, przedmiotów użytku żołnierskiego i domowego oraz odprzedawanie ich detalicznie swoim członkom, b) wspieranie czytelni, bibljotek, świetlic i t. p. instytucji oświatowo-kulturalnych, c) dzierżawienie i nabywanie nieruchomości niezbędnych dla spółdzielni. Udział wynosi 300 mk. Z udziału wpłacić należy 100 mk. przy zapisaniu się do spółdzielni, resztę w dwu równych miesięcznych ratach od daty przystąpienia. Członkowie odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Rokiem obrachunkowym jest okres od 1 lipca do 30 czerwca. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Polska Zbrojna", w Warszawie. Zarząd składa się z trzech członków i trzech zastępców. Oświadczenia woli spółdzielni dokonuje i podpisuje pod pieczęcią spółdzielni co najmniej dwóch członków zarządu. Członkami zarządu są: porucznik Rudolf Niewiarowski, wachmistrz Jan Pieczyński, st. ułan Wincenty Leda, członkowie zarządu. Wachmistrz sztabowy Antoni Kusz, st. ułan Franciszek Truchnow, ułan Ludwik Kuc, zastępcy członków zarządu, wszyscy z Leszna. 152

Leszno, dnia 15 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 70: „Spar- und Darlehnskasse, Spółdzielnia zapisana z nieograniczoną odpowiedzialnością", z siedzibą w Osiecznie. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest uruchomienie kasy oszczędnościowo-pożyczkowej, celem: a) udzielania członkom pożyczek potrzebnych dla ich przedsiębiorstw albo gospodarstw, b) ułatwianie lokaty pieniędzy i popierania zmysłu oszczędnościowego, c) sprowadzanie maszyn oraz innych sprzętów i narzędzi rolniczych. Udział wynosi 500 mk., z których 1/10 płatna natychmiast lub w ratach miesięcznych po najmniej 50 fenigów. Członkowie ponoszą za zobowiązania spółdzielni odpowiedzialność dodatkową nieograniczoną (całym majątkiem). Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Landwirtschaftliches Centralwochenblatt für Polen, w Poznaniu. Zarząd składa się z 5 członków. Do oświadczeń woli wymagane jest współdziałanie dwóch członków zarządu, dokonujących swoich podpisów pod firmą spółdzielni. Członkami zarządu są: właściciel dóbr rycerskich Henryk von Meydebrand, majster rzeźnicki Gustaw Pietsch, majster piekarski Gustaw Schwarz, gościnny Karol Reich, majster rzeźnicki Oswald Jähner, wszyscy z Osieczny. Nowy wpis nastąpił na skutek uzgodnienia statutów z przepisami ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r., w myśl artykułu 117 tychże.

Leszno, dnia 21 listopada 1923 r. 190

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 67: „Landwirtschaftliche Bezugs und Absatzgenossenschaft, Spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną", z siedzibą w Lesznie. Przedmiotem spółdzielni jest wspólny zakup i sprzedaż rolniczych ziemiopłodów i artykułów potrzeby. Udział wyntsi 20.000 mk., płatne natychmiast. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni za każdy nabyty udział aż do kwoty odpowiedzialności 20.000 mk. (odpowiedzialność dodatkowa). Czas trwania spółki jest nieograniczony. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Landwirtschaftliches Centralwochenblatt", w Poznaniu. Zarząd składa się z czterech członków. Do oświadczenia woli wymagane są podpisy dwóch członków zarządu pod firmą spółdzielni. Członkami zarządu są: rolnik Ernest Neitzelt, rolnik Wilhelm Kordes, z Wilkowic, rolnik Gotlieb Joite, z Zaborowa, rolnik Dietrich Wellmeier, z Lipna Nowego. Rok obrachunkowy rozpoczyna się 1 lipca a kończy 30 czerwca. Nowy zapis nastąpił na skutek uzgodnienia statutów z przepisami o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 r., w myśl artykułu 117 tychże. Uchwałą prawomocną walnego zebrania udziałowców z dnia 6 czerwca 1923 r. została spółdzielnia złączona ze spółdzielnią „Spar et Kreditgennossenschaft; Spółdzielnia z odpowiedzialnością nieograniczoną, w Lesznie", w ten sposób, że Spółdzielnia „Landwirtschaftliche Bezugs- und Absatzgenossenschaft" jest przejmującą, czyli, że w myśl ustawy z dnia 7.4. 1922 r. (Dz. U. poz. 265) dla złączonej spółdzielni są miarodajne statut i organa spółdzielni przejmującej. Spółdzielnia przejęta uchwaliła to samo złączenie prawomocnie w dniu 6 czerwca 1923 r. 192

Leszno, dnia 19 listopada 1923 r.

Sąd Powiatowy.

W naszym rejestrze spółdzielni zapisano dziś pod Nr. 68: „Rolnik w Osiecznie, Spółdzielnia rolniczo-handlowa, z odpowiedzialnością ograniozoną“, z siedzibą w Osiecznie. Przedmiotem spółdzielni jest zakup i sprzedaż płodów i artykułów rolniczych. Udział wynosi 100.000 mk., płatne natychmiast w pełnej sumie. Z ważnych przyczyn może zarząd aż do odwołania zezwolić członkowi na wpłacenie udziału ratami. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Oprócz tego ponoszą za zobowiązania spółdzielni odpowiedzialność dodatkową, ograniczoną do podwójnej wysokości zadeklarowanego udziału. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Gazeta Polska“, w Kościanie. Zarząd składa się z trzech członków. Do oświadczenia woli w imieniu spółdzielni potrzebne jest współdziałanie conajmniej dwóch członków zarządu. Za spółdzielnię zarząd podpisnje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swe podpisy. Członkami zarządu są: kupiec Ignacy Schulz, kupiec Franciszek Schmidt, z Osieczny i gospodarz Walenty Prałat, z Grodziska. Rok obrachunkowy rozpoczyna się dnia 1 lipca a kończy się 30 czerwca. Nowy wpis nastąpił na skutek uzgodnienia statutów z przepisami o spółdzielniach z dnia 20 października 1920 r., w myśl artykułu 117 tychże.

Leszno, dnia 20 listopada 1923 r. 148

Sąd Powiatowy.

ZMIANY I DODATKI DOTYCZĄCE WPISANEJ JUŻ SPÓŁDZIELNI.

Wpisano do rejestru dnia 5.12. 1923 r.:

Siedziba firmy: Trembowla.

Brzmienie firmy: Składnica Kółek Rolniczych, stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

Na nadzwyczajnem walnem zgromadzeniu członków powyższej spółdzielni dnia 23.10. 1923 r., uchwalono zmianę §§ 2, 33 i 39 statutu w sposób jak dołączony do podania wierzytelny odpis protokółu tego nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z 23.10. 1923 r. wykazuje, a w szczególności § 2 statutu odtąd brzmieć będzie: Stowarzyszenie ma na celu podniesienie gospodarstwa swych członków: a) przez wspólne nabywanie artykułów potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego, b) przez produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego, c) przez wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków. 200

Tarnopol, dnia 4 grudnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

WPIS DO REJESTRU KOOPERATYW.

W rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano dnia 10 stycznia 1923 r. firmę: Silskij Hospodar, kooperatywa z ograniczoną poręką w Jakimanicach, siedziba Jakimanice, że na podstawie statutu z dnia 2 grudnia 1923 r., każdy członek odpowiada nie tylko swoim udziałem lecz oprócz tego dalszą kwotą do 5-razowej wysokości zgłoszonego udziału.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) prowadzić dla swoich członków handel środkami spożywczymi, artykułami pierwszej potrzeby, niealkoholowemi napojami, przedmiotami dla domowego i rolnego gospodarstwa i dla rzemiosła i przemysłu, gospodarskiemi produktami, jak zboże, bydło, mleko, skóra, zakładać magazyny tych towarów,

b) przerabiać produkty swoich członków sposobem przemysłowym i fabrycznym,

c) nabywać i utrzymywać na składzie gospodarskie narzędzia i oddawać je do użytku w gospodarstwie tylko swoim członkom przez najem,

d) kupować i wydzierżawiać ziemię i budynki dla wspólnie gospodarki siłami swych członków, jak również kupować i wydzierżawiać ziemię i budynki dla swoich członków,

e) przyjmować zamówienia na wykonywanie siłami swoich członków robót budowlanych, rolniczych, lasowych i majsterskich, rąbania drzewa, przewozu rzeczy i towarów,

f) przyjmować kapitały do obrotu za umówionym oprocentowaniem,

z) dawać swym członkom tanie i przystępne pożyczki na podniesienie ich gospodarstwa lub przemysłu,

h) w celu rozwinięcia kooperatywy i przyjednywania jej członków, zachęcać do oświaty i nauki, pobudzać zamiłowanie w oszczędności i pracy, pouczać członków we wszystkich sprawach oświaty i kulturalnych gospodarskich przez zakładanie czytelń, bibljotek, urządzanie publicznych lekcji wykładowych, specjalnych kursów, gospodarskich demonstracji amatorskich produkcji siłami swoich członków i przy pomocy instruktorów i lustratorów.

Wysokość udziału 500.000 mkp. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu a resztę najdalej do końca roku administracyjnego w którym zgłosił udział.

Członkami zarządu są: Iwtn Babiak, Teodor Gewkuł, Juljan Borys, a zastępcami: Stefan Tymoczko, Iwan Sałamacha, gospodarze z Jakimaniec.

a) Czas trwania kooperatywy — nieograniczony.

b) Gazeta przeznaczona do ogłoszeń: „Hospodarsko-Kooperatywnyj Czasopyś“, we Lwowie.

c) Rok obrachunkowy — kalendarzowy.

d) Liczba członków zarządu: 5 członków i 2 zastępców. Przy firmie spółdzielni podpisywać będą pod wyciśniętą stampilją 2 członków zarządu.

e) Radzie nadzorczej zastrzeżono:

1) ustanawianie wysokości procentów od udzielonego kredytu, jak również stopę procentową od pieniędzy przyjętych do obrotu i postanawiać o staranie się o pożyczkę dla kooperatywy,

2) postanawiać o nabycie, sprzedaż i budowę nieruchomości,

3) oznaczać wysokość nadpłat zwrotu i sposobu ich rozdziału zgodnie z § 56 statutu,

7) przepisy o likwidacji ustawowe. 156

Przemyśl, dnia 23 grudnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział IV.

1) W rejestrze spółdzielni zapisano dnia 4.12. 23 r., przy Nr. 222: Towarzystwo Kredytowe Właścicieli Nieruchomości, w Poznaniu, Sp. z nieogr. odp. Uchwałą walnego zebrania członków z dnia 24 listopada 1923 r., zmieniono statut w §§ 4 (przedmiot) 6 (członkostwo) 17 (Rada Nadzorcza).

2) Przy Nr. 6: Dom Przemysłowy, Spółka Budowlana, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością. Na mocy uchwał walnych zgromadzeń z dnia 30 października i 15 listopada 1923 r. spółdzielnia została rozwiązana. Likwidatorami są: pp. Zenon Lewandowski i dr. Liebek z Poznania.

3) Dnia 7.12. 23 r. pod Nr. 240: Inwalidzka Spółdzielnia Spożywcza, w Poznaniu, z ogr. odp. z siedzibą w Poznaniu. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanemi udziałami. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wszechstronne zaspakajanie gospodarczych i kulturalnych potrzeb członków w sposób bliżej wyszczególniony w § 4 statutu. Członkami zarządu są: Bolesław Macioszczyk i Edward Kałużny, z Poznania. Oświadczenie woli spółdzielni następuje w formie ustawowej (a) firmę spółdzielni pod wyciśniętą stampilją brzmieniem firmy podpisuje kolektywnie dwóch członków zarządu. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Ogłoszenia umieszcza się w „Kurjerze Poznańskim“ i organie Związku Inwalidów Woj. Rzeczypospolitej Pol. „Inawlida“. Rokiem obrachunkowym jest czas od 1 lipca do 30 czerwca.

4) Dnia 13.12. 23 r. przy Nr. 172: Hafeza, zapisana Spółka, z ograniczoną poręką: Uchwałami walnych zebrań z dnia 2.11. i 20.11. 23 r. spółdzielnia została rozwiązana, likwidatorami są: aptekarz Marjan Dalski i kupiec Antoni Bojarski, z Poznania.

5) Dnia 15.12. 23 r. przy Nr. 21: Bank Wielkopolski, Sp. z odp. ogr. W miejsce Władysława Laurentowskiego, który ustąpił, wybrano Czesława Stylo, z Poznania, zastępczym członkiem zarządu.

6) Przy Nr. 190: Zespół urzędniczych spółdzielni gospodarczych województw Pomorskiego i Poznańskiego, w Poznaniu, Sp. z ogr. odp. Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 4 października 1923 r. zmieniono § 5 (udział wynosi 100.000 mk.).

7) Przy Nr. 225: Spożywcza Spółdzielnia Żołnierska 57 pułku piechoty Wielkop. z odp. udziałami. Uchwałą walnego zebrania z dnia 27.10. 23 r. zmieniono § 11a statutu (wpisowe) 13 (udział) 42 (pisma publ.). W miejsce odkomenderowanego por. Jana Stroińskiego i st. sierż. Stanisława Jankowiaka wybrano por. Romualda Bube i sierż. Stefana Sobczaka, z Poznania, członkami zarządu.

8) Przy Nr. 198: Wojskowe Stowarzyszenie Spółdzielcze Okręgu Korpusu Nr. VII, w Poznaniu, Sp. z odp. ogr. Uchwałą walnego zebrania z dnia 19 listopada 1923 r. zmieniono statut w §§ 10 (udział 500.000 mk.), 12 (wstępne 100.000 mk.), 48 (niepodzielność funduszu zasobowego). Zysk z niečzłonków tworzy również fundusz zasobowy.

9) Dnia 20.12. 23 r. przy Nr. 32: Spiritusbrennerei Verein, Sp. z. z ogr. odp. Uchwałą walnego zebrania udziałowców z dnia 12 grudnia 1923 r. zmieniono § 2 statutu (przedmiot przedsiębiorstwa). Przedmiotem przedsiębiorstwa jest odtąd: prowadzenie gorzelni celem wspólnego przerabiania a użytkowania ziemniaków produkowanych przez członków.

10) Dnia 22.12. 23 r. przy Nr. 197: Komitet Samopomocy Gospodarczej Pracowników Kasy Skarbowej miasta Poznania, w Poznaniu, Sp. z ogr. odp. Uchwałą walnego zebrania z dnia 28.11. 23 r., zmieniono statut w §§ 1 firmę, 4 członkowie, 5 wysokość udziału, czas dokonania wpłat, oraz dokonano nowy § 5a wpisowe i sposób dokonania przez chorych członków dopłaty do nowo obecnie podwyższonego udziału. W miejsce dotychczasowych członków zarządu Kazimierza Androta i Leona Gałęzewskiego, wybrano st. rachmistrza Ludwika Wyrzykowskiego i rachm. Ksawera Golnowskiego, z Poznania, do zarządu.

11) Przy Nr. 220: Samopomoc Gospodarcza Urzędników Starostwa Grodzkiego miasta Poznania, Sp. z ogr. odp. Uchwałami walnych zebrań z dnia 15 i 30 czerwca 1923 r. została spółdzielnia rozwiązana. Likwidatorami są: Asystent Leon Górski, sekretarz Stanisław Rubach i sekr. pow. Jan Borys, z Poznania.

12) Dnia 28.12. 23 r. przy Nr. 25: Verbandsbank, Sp. z ogr. odp. Po ukończeniu likwidacji prawo zastępstwa likwidatorów ustało, firma wygasła.

13) Dnia 3.1. 24 r. pod Nr. 241: „Sokola“, Spółdzielnia Budowlana, z odpowiedzialnością ograniczoną z siedzibą w Poznaniu. Odpowiedzialność członków jest ograniczona do wysokości zadeklarowanego udziału oraz dodatkowo do tejże wysokości. Przedmiotem spółdzielni jest budowa sal i boisk gimnastycznych, utrzymanie i eksploatowanie tychże, szczególnie w drodze wydzierżawiania towarzystwom gimnastycznym „Sokół“, oraz dostarczanie wszelkiego rodzaju artykułów i przyborów potrzebnych do ćwiczeń fizycznych. Udział wynosi 500.000 mk. i winien być wpłacony natychmiast. Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Zarząd składa się z 3 członków, do oświadczenia woli w imieniu spółdzielni potrzeba współdziałania przynajmniej 2 członków zarządu, którzy podpisują, kładąc swe nazwiska pod firmą spółdzielni. Członkami zarządu są: Gustaw Lewandowski, Konstanty Suligowski i Wiktor Weselik. Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy. Ogłoszenia mają być umieszczane w „Kurjerze Poznańskim“. Gdyby ogłoszeń nie można było umieszczać, w tem piśmie, wtedy zamieszczone będą w „Dzienniku Urzędowym“ Ministerstwa Skarbu aż do czasu dokonania odpowiedniej zmiany w statucie. Pozostała w razie likwidacji po wypłacie wszelkich długów i udziałów członków, część majątku Spółdzielni przekazuje się Dzielnicy Wielkopolskiego Związku Sokolego na cele organizacji sokolich w Wielkopolsce.

14) Przy Nr. 173: Hurtownia Mechaników, Spółdzielnia Handlowa, z odp. ogr. Uchwałą walnego zgromadzenia z dn. 10 grudnia 1923 r. podwyższono udział do wysokości 50.000.000 mk. z tem, że cały udział winien być wpłacony natychmiast. Przez to został zmieniony § 10 statutu. Tą samą uchwałą zmieniono § 11 statutu (wysokość wstępnego), § 45 (sposób obliczenia wysokości nadpłat, § 47 (fundusz zasobowy) i § 48 (podział czystego zysku).

15) Przy Nr. 118: Dreschereigenossenschaft, Spółka z nieograniczoną odpowiedzialnością, w Rumianku. Uchwałą walnego zebrania z dnia 26.9. 1923 r. zmieniono § 27 statutu (Nadpłaty i zwroty, przypadające na niečzłonków przekazuje się do funduszu specjalnego, mającego być utworzonym).

16) Przy Nr. 19: Spar- und Darlehnskasse, Spółdzielnia z nieograniczoną odp., w Stęszewie. Uchwałami walnych zebrań członków spółdzielni z dnia 7.10. i 27.12. 1923 r. postanowiono likwidację spółdzielni. Na likwidatorów wybrano: pp. Józefa Karpisiaka, ze Stęszewa i Stefana Benscha, z Trzebawia. Likwidacja odbywa się w myśl przepisów ustawy o spółdzielniach. 71—86

Poznań, dnia 7 stycznia 1924 r.

Sąd Powiatowy.

ZMIANY DOTYCZĄCE JUŻ WPISANEJ SPÓŁDZIELNI.

W rejestrze Spółdzielni wpisano dnia 25 maja 1923 r. przy Spółdzielni: Składnica Kółek Rolniczych w Szczucinie. Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością, następujące zmiany:

Otwarto zakłady filjalne powyższej spółdzielni w gminach: w Mędrzechowie i Bolesławiu. 3165

Tarnów, dnia 19 maja 1923 r.

Sąd Okręgowy, Oddział IV.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

Firma i siedziba: Składnica Kółek Rolniczych w Chrzanowie, Stowarzyszenie spółdzielcze, z ograniczoną odpowiedzialnością.

1. Numer kolejny wpisu: 3.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa odtąd: wspólne nabywanie i dostarczanie artykułów potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego, produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego, wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków.

Stowarzyszenie ogranicza swoją działalność przedewszystkiem do członków.

4. Udział każdego członka wynosi odtąd 100.000 mkp.

Dzień wpisu: 18 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 15 grudnia 1923 r. 293

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

Firma i siedziba: Składnica Kółek Rolniczych w Skawinie, Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością.

1. Numer kolejny wpisu: 2.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa odtąd: wspólne nabywanie i dostarczanie artykułów potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego, produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego, wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków.

Stowarzyszenie ogranicza swoją działalność przedewszystkiem do członków.

Dzień wpisu: 18 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 15 grudnia 1923 r. 294

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

Firma i siedziba: Składnica Kółek Rolniczych w Krzeszowicach, Stowarzyszenie spółdzielcze, z ograniczoną odpowiedzialnością.

1. Numer kolejny wpisu: 3.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa odtąd: wspólne nabywanie i dostarczanie artykułów potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego, produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego, wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków.

Stowarzyszenie ogranicza swoją działalność przedewszystkiem do członków.

Dzień wpisu: 18 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 14 grudnia 1923 r. 292

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

WPISANO W REJESTRZE STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH.

Siedziba stowarzyszenia: Przebieczany ad Wieliczka.

Brzmienie firmy: Spółka Mleczarska w Przebieczanach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Uchwałą Walnego Zgromadzenia z dnia 21 października 1923 r. postanowiono rozwiązanie i likwidację tej spółki.

Likwidatorami wybrani: Antoni Pajdak i Franciszek Cebula, obai w Przebieczanach.

Dzień wpisu: 4 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 30 listopada 1923 r. 285

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

WPISANO W REJESTRZE STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH.

Siedziba stowarzyszenia: Czatkowice koło Krzeszowic.

Brzmienie firmy: Chłopsko-Robotincze Stowarzyszenie Spożywcze, w Czatkowicach, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 9 kwietnia 1922 r. postanowiono rozwiązanie i likwidację stowarzyszenia.

Likwidatorem wybrany Paweł Pilch, w Czatkowicach.

Dzień wpisu: 4 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 3 grudnia 1923 r. 285

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

WPISANO W REJESTRZE STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH.

Siedziba i brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Złotej, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Uchwałą Walnego zgromadzenia członków z dnia 2 września 1923 r. postanowiono rozwiązanie i likwidację spółki.

Likwidatorami wybrani:

Józef Drożdżowicz i Józef Koczwara, rolnicy w Złotej, dotychczasowi członkowie zarządu.

Data wpisu: 27 października 1923 r.

Kraków, dnia 25 października 1923 r. 284

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

Siedziba i brzmienie firmy: Spółka spożywcza „Życie", Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, w Krakowie.

1. Numer kolejny wpisu: 3.
4. Udział członka wynosi obecnie 1.000.000 mk.
5. d) Zarząd: (dyrekcja) składa się z trzech członków.

Dzień wpisu: 13 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 10 grudnia 1923 r. 287

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO:

Siedziba spółdzielni: Kraków.

Brzmienie firmy: „Opieka" „Przemysłowo-Handlowa Spółdzielnia emerytów kolejowych, z ograniczoną odpowiedzialnością.

1. Numer kolejny wpisu: 5.
4. Udział członka wynosi 400.000 mkp.

Dzień wpisu: 13 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 13 grudnia 1923 r. 288

W REJESTRZE SPÓŁDZIELNI WPISANO:

1. Numer kolejny wpisu: 1.
2. Firma i siedziba: Zrzeszenie Flisaków Górnej Wisły „Flis" Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie.

Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanymi udziałami, a nadto każdy kwotą 500.000 mkp. bez względu na ilość udziałów.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: zakładanie i prowadzenie przedsiębiorstw żeglugi parowej i spławniczej dla przewozu towarów i osób oraz inne czynności wymienione w § 5 statutu. Działalność spółdzielni nie jest ograniczona do członków.

4. Udział wynosi 500.000 mkp. Udział powinien być wpłacony w gotówce w całości i to w przeciągu 8 dni po zadeklarowaniu się członka. Spłaty udziałów ratami dokonywać nie można.

5. Członkami Zarządu są: Jan Ważny-Borucki, właściciel biura handlowego w Krakowie, Rynek gł. 17 oraz Jan Domagała, flisak w Łączanach Nr. 16, poczta Ryczów.

6. b) Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest tygodnik „Piast", w Krakowie.

d) Zarząd: (dyrekcja) składa się z dwóch dyrektorów, a podpisuje za spółdzielnię w ten sposób, że pod wyciśniętą lub wypisaną firmą spółdzielni kładą swoje podpisy dyrektorowie.

e) Zarząd jest w swych uprawnieniach ograniczony w sposób określony w § 36 h. statutu.

f) Statut nie przewiduje postanowień o zastępcach członków zarządu.

g) Przepisy o likwidacji zgodne z ustawą.

Dzień wpisu: 22 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 20 grudnia 1923 r. 296

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH PRZENIESIONO DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI:

1. Numer kolejny wpisu: 1.
2. Firma i siedziba: Składnica Kółek Rolniczych. w Wojniczu, stowarzyszenie spółdzielcze. z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółdzielnia ta jest dalszym ciągiem stowarzyszenia zarejestrowanego z ogr. poręką pod firmą: Składnica i Sklep Kółka Rolniczego w Wojniczu (Stow. V. 332).

Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni deklarowanymi udziałami, a nadto dodatkową kwotą równającą się wysokości deklarowanych udziałów.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: Wspólne nabywanie i dostarczanie artykułów, potrzebnych członkom do prowadzenia gospodarstwa domowego i rolnego, produkowanie na wspólny rachunek artykułów gospodarstwa domowego i rolnego, wspólne spieniężanie produktów rolnych i wyrobów członków. Stowarzyszenie ogranicza swą działalność przedewszystkiem do członków.

4. Udział wynosi 250.000 mkp., pierwszy udział winien być przy wstąpieniu do stowarzyszenia wpłacony przynajmniej w połowie. Reszta winna być uiszczona do roku od daty przystąpienia. Udziały dalsze winny być wpłacone w całości w ciągu roku od daty przyjęcia deklaracji przez Dyrekcję.

5. Członkami Zarządu są:

Ks. Franciszek Sierosławski, Andrzej Nożyński, Jan Jodłowski, jako stali członkowie Dyrekcji, wszyscy w Wojniczu.

Józef Sacha, dr. Stanisław Bocheński. Juljan Wrona, jako zastępcy stałych członków Dyrekcji, wszyscy w Wojniczu.

6. b) Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Przewodnik Kółek Rolniczych w Krakowie, względnie czasopismo stanowiące organ Małopolskiego Towarzystwa Rolniczego w Krakowie.

c) Rok obrachunkowy od 1 lipca danego roku do 30 czerwca następnego roku.

d) Zarząd: (dyrekcja) składa się z trzech członków (dyrektorów) i z trzech zastępców.

Za firmę podpisuje zarząd w ten sposób, że pod wyciśniętą stampilją kładą swoje podpisy dwaj członkowie dyrekcji.

e) Zarząd jest ograniczony w swych uprawnieniach a to w sposób określony w § 15 statutu.

f) Zastępcy członków zarządu urzędują w razie przeszkody członków zarządu, na polecenie Rady nadzorczej.

g) Przepisy o likwidacji zgodne z ustawą.

Dzień wpisu: 19 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 13 grudnia 1923 r. 291

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH PRZENIESIONO DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI:

1. Numer kolejny wpisu: 1.
2. Firma i siedziba: Związek pracy polskich kobiet w Krakowie, spółdzielnia zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółdzielnia ta jest dalszym ciągiem Stowarzyszenia zarobkowo-gospodarczego pod taką samą firmą zarejestrowanego (stow. V. 8). Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni nie tylko zadeklarowanymi udziałami, ale nadto kwotą równą wysokości zadeklarowanych udziałów.
3. Przedmiot przedsiębiorstwa: prowadzenie pracowni dla szycia odzieży, pracowni dla haftów zwykłych i kościelnych oraz magazynów sklepowych dla sprzedaży wyrobów kobiecych. Działalność spółdzielni nie jest ograniczona do członków.
4. Udział wynosi 1.000.000 mkp., płatny od razu albo ratami co miesiąc po 20% według umowy z Dyrekcją.
5. Członkami Zarządu są:

Alojza Hubischtowa, w Krakowie, ul. Karmelicka 59 i Marja Chachlowska, w Krakowie.

6. b) Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest dziennik „Głos Narodu", w Krakowie.

d) Zarząd składa się z dwóch członków. Firmę spółdzielni podpisują pod wyciśniętą stampilją dwaj członkowie dyrekcji.

e) Zarząd jest w swych uprawnieniach ograniczony w sposób określony w § 41 statutu.

f) Statut nie zawiera postanowień o zastępcach członków zarządu.

g) Przepisy o likwidacji zgodne z ustawą.

Dzień wpisu: 18 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 11 grudnia 1923 r. 295

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ ZAROBKOWYCH I GOSPODARCZYCH PRZENIESIONO DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI:

1. Numer kolejny wpisu: 1.

2. Firma i siedziba: Spółka mleczarska w Grabiu, Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółdzielnia ta powstała z firmy: Spółka Mleczarska w Grabiu (ad Wieliczka), Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni nie tylko zadeklarowanymi udziałami lecz nadto dalszą kwotą aż do dziesięciokrotnej wysokości zadeklarowanego udziału.

3. Przedmiot przedsiębiorstwa: wspólne przerabianie i spieniężanie mleka, tudzież wspólna sprzedaż jej produkowanych w gospodarstwach członków Spółki, szerzenie wiadomości aż do umiejętnego chowu tudzież ułatwienie zakupna bydła mlecznego, wspólne sprowadzanie artykułów niezbędnych w gospodarstwie nabiałowem.

Działalność spółdzielni nie jest ograniczona do członków.

4. Udział wynosi 200.000 mkp. Udział może być wpłacony odrazu w całości albo w 12 równych ratach miesięcznych. Pierwszą ratę winien członek wpłacić przy przystąpieniu.

5. Członkami zarządu są: Antoni Gorczyński, Karol Nosek i Michał Tokarski, rolnicy w Grabiu, pierwszy jako przewodniczący, drugi jako zastępca przewodniczącego, trzeci jako kasjer.

6. b) Pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Czasopismo Spółek Rolniczych", we Lwowie, ul. Mickiewicza 3.

d) Zarząd składa się z trzech członków, przewodniczącego, jego zastępcy i kasjera. Firmę Spółki podpisuje pod wyciśniętą pieczęcią (stampilją) Spółki przewodniczący, względnie jego zastępca oraz jeden z członków zarządu.

e) Ograniczenie uprawnień zarządu są określone w § 14 statutu.

f) W razie wcześniejszego ustąpienia lub trwałej przeszkody w spełnieniu obowiązków może Rada nadzorcza zamianować zastępcę członka zarządu aż do najbliższego Walnego zebrania.

g) Przepisy o likwidacji zgodne z ustawą.

Dzień wpisu: 10 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 6 grudnia 1923 r. 289

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO.

Firma i siedziba: „Zespół". Urzędniczy związek spożywczy. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością, w Krakowie.

1. Numer kolejny wpisu: 3.

4. Udział wynosi 300.000 mkp. Spółdzielnie będące członkami Zespołu muszą nadto wpłacić taka ilość dalszych udziałów po 300.000 mkp., jaka odpowiada 1/10 części zrzeszonych w danej spółdzielni członków. Członek może posiadać dowolną ilość udziałów. Członek obowiązany jest przy przystąpieniu do Zespołu wpłacić 1/3 część deklarowanych udziałów, reszta musi być spłacona w dalszych dwóch miesięcznych równych ratach.

2. Ze spółdzielnią ta jako przejmującą została połączona jako przejęta, spółdzielnia pod firmą: Urzędniczy Związek Gospodarczy, Stowarzyszenie spółdzielcze z ograniczoną odpowiedzialnością, w Krakowie, (spółdz. I. 99).

Podstawę połączenia stanowi statut spółdzielni przejmującej, którego postanowienia są następujące:

Członkowie Zespołu odpowiadają za zobowiązania spółdzielni udziałami i dalszą kwotą równającą się dwukrotnej wysokości deklarowanych udziałów. Przedmiotem przedsiębiorstwa są czynności określone w § 2 statutu.

Działalność spółdzielni ograniczona jest do członków. Wysokość udziału członka jest wyżej podana.

Pismem przeznaczonem do ogłoszeń „Zespołu" jest czasopismo „Wspólna Praca", w Warszawie. Do składania oświadczeń w imieniu Zespołu wystarczy spółdziałanie 2 członków Dyrekcji, która składa się w miarę potrzeby z 3 do 6 członków. Na aktach Zespołu wymagany jest podpis 2 członków dyrekcji pod brzmieniem firmy.

Dyrekcja nie jest w swych czynnościach ograniczona.

Postanowienia o zastępcach członków zarządu statut nie zawiera. Likwidacja nastąpi na podstawie ustawy.

Rok obrachunkowy zgodny z kelendarzowym.

Dzień wpisu: 29 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 27 grudnia 1923 r. 297

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

DO REJESTRU SPÓŁDZIELNI WPISANO.

Firma i siedziba spółdzielni: Robotnicze Stowarzyszenie Spożywców, Spółdzielnia zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnościa, w Chrzanowie.

1. Numer kolejny wpisu: 4.

2. Ze spółdzielnią tą jako przejmującą połączone zostały:

a) Robotnicza akcja aprowizacyjna, spółdzielnia robotnicza z odpowiedzialnością udziałami, w Chrzanowie (Spółdz. I. 7).

b) Stowarzyszenie spożywcze w Myślachowiczach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką (Stow. IV. 208).

c) Powiatowy Związek Chłopsko-Robotniczych Stowarzyszeń spożywczych w Chrzanowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ogr. por, (Stow. V. 693), wszystkie ad a), b) c), jako przyjęte.

Podstawę połączenia stanowi statut spółdzielni przejmującej, którego postanowienia są następujące:

Członkowie spółdzielni przejmującej odpowiadają za jej zobowiązania podwójną kwotą deklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa określony jest w § 2 statutu. Działalność spółdzielni ograniczona jest do członków. Udział członka wynosi 50.000 mkp., płatny na raz lub też oznaczonemi przez zarząd równemi ratami, najdalej w ciągu 6 miesięcy od dnia podpisania deklaracji. Ogłoszenia spółdzielni zamieszczane będą w dzienniku „Naprzód", wychodzącym w Krakowie. Zarząd składa się z 5-ciu członków i nie jest ograniczony w swych uprawnieniach. Statut spółdzielni przejmującej nie zawiera postanowienia o zastępcach. Do ważności zobowiązań tejże spółdzielni potrzeba podpisu dwóch członków zarządu pod brzmieniem firmy. Postanowienie o likwidacji zgodne z ustawą.

Dzień wpisu: 17 grudnia 1923 r.

Kraków, dnia 13 grudnia 1923 r. 290

Sąd Okręgowy, jako handlowy, Oddział II.

Do Rejestru Spółdzielni, Sądu Okręgowego w Warszawie, w dniu 14 sierpnia 1923 r. wciągnięto:

Na zasadzie Ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. o łączeniu się Spółdzielni i na mocy uchwały Zjazdu Pełnomocników z dnia 9 i 10 listopada 1922 r. dokonane zostało połączenie „Krajowej Spółdzielni Spożywców kolejarzy, z ograniczoną odpowiedzialnością, w Warszawie", jako Spółdzielni przejmującej, z następującemi Spółdzielniami, jako przejętemi: „Spółdzielczym Stowarzyszeniem Pracowników Kolejowych w Lublinie". „Spółdzielnią Kolejowców Spożywców „Naprzód", w Kowlu", „Spółdzielnią Kolejarzy Spożywców Węzła Brzeskiego, w Brześciu" i „Spółdzielnią Kolejarzy Spożywców w Wołkowysku, z ograniczoną odpowiedzialnością, Krajowa Spółdzielnia Spożywcza Kolejarzy, z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie". Siedziba Spółdzielni znajduje się obecnie w Warszawie, Leszno 142/144. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia, przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i sprzedaż ich detaliczna swoim członkom, oraz inne czynności wyszczególnione w § 4 statutu. Sprzedaż towarów odbywa się wyłącznie członkom Spółdzielni. Wysokość udziału 30.000 marek od każdego członka, jako osoby fizycznej. Udział winien być

wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Józef Grylowski, Długa 19, Józef Kaminski, Leszno 142, Władysław Czycz, Długa 19, wszyscy w Warszawie.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Kolejarz-Spółdzielca". Zarząd składa się z 3 członków. Za Spółdzielnię Zarząd podpisuje w ten sposób, że pod firmową pieczęcią dwóch członków Zarządu umieszcza swe podpisy.

Warszawa, dnia 25 października 1923 r. 251

Sąd Okręgowy, Wydział IV

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 26 lipca 1922 r. wciągnięto:

„Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Znicz" w Warszawie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Warszawie, Natolińska 3/5. Członkowie Spółdzielni odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia przedmiotów użytku domowego oraz gospodarczego i odprzedaż ich detaliczna swoim członkom. W razie wyjątkowych Zgromadzenie Walne może zezwolić na sprzedaż towarów i osobom postronnym. Wysokość udziału 10.000 marek, w czym obowiązkowy wniosek płatny gotówką przy zapisaniu się do Stowarzyszenia stanowi 5.000 marek. Całkowity udział powinien być wpłacony nie później jak w ciągu jednego roku. Do Zarządu wybrani zostali: Bielecki Jan, Natolińska 3; Czarnecka Kornelja, Natolińska 3; Sobolewski Bolesław. Służewska 3; wszyscy w Warszawie. Zastępca: Barczewski Stanisław, Bagatela 10, w Warszawie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Społem". Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli Stowarzyszenia muszą być składane przez dwóch conajmniej członków Zarządu. Zawierane przez Zarząd w imieniu Stowarzyszenia kontrakty, w sprawach kupna, sprzedaży, zastawu lub wynajmu nieruchomości, wymagają uprzedniego zezwolenia Rady Nadzorczej, względnie podlegają zatwierdzeniu przez Radę i dopiero przy zachowaniu tego warunku obowiązują Stowarzyszenie. W skład Zarządu wchodzi jeden zastępca.

Warszawa, dnia 5 sierpnia 1922 r. 269

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 13 marca 1922 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Grodzisku z odpowiedzialnością ograniczoną". Siedziba Spółdzielni w Grodzisku star. błońskim, powiatu Warszawskiego. Członkowie odpowiadają za zobowiązania Spółdzielni zadeklarowanemi udziałami prócz tego dalszą kwotą równającą się pięciokrotnej wysokości każdego zadeklarowanego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup, produkcja i sprzedaż przedmiotów i artykułów potrzebnych w gospodarstwie rolnem, oraz zakup, przerabianie i zbywanie płodów rolniczych. Wysokość udziału 1,000 marek. Udział winien być wpłacony jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Zygmunt Jaśkiewicz jako przewodniczący w Grodzisku, Jan Maliszewski jako zastępca przewodniczącego. wieś Kady, gm. Grodzisk; Jan Brzeziński ,Grodzisk, starostwa Błońskiego, woj. Warszawskiego. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych w Warszawie". Zarząd składa się z 3 członków. Zarząd podpisuje za Spółdzielnię w ten sposób, że pod firmą Spółdzielni podpisują conajmniej dwaj członkowie Zarządu. Zatwierdzenia Rady Nadzorczej wymagają uchwały Zarządu w sprawach dotyczących:

1) nabywania, zbywania lub obciążania nieruchomości, 2) otwierania Oddziałów i zakładów wytwórczych, 3) lokowania wolnych od obrotu funduszów, 4) zaciąganie pożyczek. 5) przyjmowania i zwalniania pracowników Spółdzielni i wysokości określenia ich wynagrodzenia.

Warszawa, dnia 13 marca 1922 r. 270

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dn. 13 lutego 1923 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Spożywcza 18 pułku w Skierniewicach z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Skierniewicach. Członkowie Spółdzielni odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi. zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia przedmiotów użytku żołnierskiego i domowego oraz odprzedaż ich detaliczna swoim członkom. Sprzedaż towarów odbywa się tylko członkom Spółdzielni. Wysokość udziału 300 mk. W czym obowiązkowy wniosek płatny przy zapisaniu się do Spółdzielni wynosi 100 marek. Reszta zaś płatna w dwu równych miesięcznych ratach od dnia przystąpienia do Spółdzielni. Do Zarządu wybrani zostali: Kapitan. Karol Miałkowski, sierżant sztabowy, Stanisław Gutt, sierżant sztabowy Edmund Gorzkowski wszyscy w Skierniewicach. Zastępcy: Porucznik Bronisław Wolny, sierżant sztabowy Józef Dziubak obaj w Skierniewicach. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Polska Zbrojna". Rok obrachunkowy trwa od dnia 1-go lipca jednego roku do dnia 30 czerwca roku następnego. Zarząd składa się z 3 członków. Korespondencję Spółdzielni weksle, przekazy, czeki, pełnomocnictwa i umowy podpisuje pod pieczęcią Spółdzielni conajmniej dwu członków Zarządu. W skład Zarządu wchodzi 2 zastępców. 271

Warszawa, dnia 17 lutego 1923 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 28 lutego 1923 r. wciągnięto:

„Spółdzielnia Spożywcza Garnizonu Małych Oddziałów w Modlinie z odpowiedzialnością udziałami". Siedziba Spółdzielni w Modlinie. Członkowie Spółdzielni odpowiadają w razie strat do wysokości zadeklarowanych udziałów. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: zakup hurtowy, przerabianie i wytwarzanie artykułów spożycia, przedmiotów użytku żołnierskiego i domowego i odprzedaż ich detaliczna swoim członkom. Sprzedaż towarów odbywa się tylko członkom Spółdzielni. Wysokość udziału 1.000 mk. płatnych jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: kpt. Józef Jastrzębski, por. Władysław Trzeciecki, sierż. Józef Czerniewski, wszyscy w Modlinie. Zastępcy: plut: Piotr Ruta, sierż. Józef Słonina, chor. Wilhelm Leist, wszyscy w Modlinie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Polska Zbrojna". Rok obrachunkowy trwa od 1 lipca do 1 lipca roku następnego. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składają i za Spółdzielnię podpisują łącznie dwaj członkowie Zarządu. W skład Zarządu wchodzi 3 zastępców.

Warszawa, dnia 28 lutego 1923 r. 272

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 marca 1923 r. wciągnięto:

Ziemiańska Kasa Pożyczkowo-Oszczędnościowa w Famułkach-Królewskich. Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni wieś Famułki-Królewskie, gm. Tułowice, pow. Sochaczewskiego, woj. Warszawskiego.

Każdy członek odpowiada całym swoim majątkiem za długi Spółdzielni. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, udzielanie pożyczek, wspólne sprowadzanie zapotrzebowań gospodarczych, pośrednictwo przy nabywaniu lub zbyciu produktów gospodarstwa rolnego, przemysłu wiejskiego i inwentarza. Pożyczki mogą być udzielane tylko członkom Spółdzielni.

Wysokość udziału 500 marek. Na udział należy 200 marek wpłacić natychmiast, reszte w ratach rocznych po 100 marek. Udział może być w każdej chwili wpłacony całkowicie. Do Zarządu wybrani zostali: Fryderyk Fenske. Paweł Schachtschneider obaj wieś Famułki-Królewskie, i Jakób Klammer, wieś Famułki-Łazowskie. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Unser Landmann" w Łodzi. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli składają i za Spółdzielnie podpisują łącznie trzej członkowie Zarządu.

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1923 r. 273

Sąd Okręgowy. Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 marca 1923 r. wciągnięto:

Ziemiańska Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa w Gniewniewicach Starych, Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością. Siedziba Spółdzielni w Gniewniewi-

cach Starych, gm. Głusk, pow. Sochaczewskiego, woj. Warszawskiego.

Każdy członek odpowiada całym swoim majątkiem za długi Spółdzielni. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, udzielanie pożyczek, wspólne sprowadzanie zapotrzebowań gospodarczych, pośrednictwo przy nabywaniu lub zbyciu produktów gospodarstwa rolnego, przemysłu wiejskiego i inwentarza. Pożyczki mogą być udzielane tylko członkom Spółdzielni.

Wysokość udziału 500 marek. Na udział należy 200 marek wpłacić natychmiast, resztę w ratach rocznych po 100 marek. Udział może być w każdej chwili wpłacony całkowicie. Do Zarządu wybrani zostali: Wilhelm Witzke, Karol Gatzke, Jerzy Abram, wszyscy wieć Gniewniewice Stare. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Unser Landmann" w Łodzi. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli składaja i za Spółdzielnię podpisują łącznie trzej członkowie Zarządu. 274

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 marca 1923 r. wciągnięto:

Ziemiańska Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa w Wilkowie Niemieckim. Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni w Wilkowie Niemieckim, gm. Głusk, pow. Sochaczewskiego, woj. Warszawskiego.

Każdy członek odpowiada całym swoim majątkiem za długi Spółdzielni. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, udzielanie pożyczek, wspólne sprowadzanie zapotrzebowań gospodarczych, pośrednictwo przy nabywaniu lub zbyciu produktów gospodarstwa rolnego, przemysłu wiejskiego i inwentarza. Pożyczki mogą być udzielane tylko członkom Spółdzielni.

Wysokość udziału 500 marek. Na udział należy 200 marek wpłacić natychmiast, resztę w ratach rocznych po 100 marek. Udział może być w każdej chwili wpłacony całkowicie. Do Zarządu wybrani zostali: Jerzy Mandan, Samuel Mandan, Wilhelm Gatzkę, wszyscy w Wilkowie Niemieckim. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Unser Landmann" w Łodzi. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli składają i za Spółdzielnię podpisują łącznie trzej członkowie Zarządu. 275

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1923 r

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 marca 1923 r. wciągnięto:

„Ziemiańska Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa w Białołęce. Spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni we wsi Białołęce gm. Brudno, pow. i woj. Warszawskiego.

Każdy członek odpowiada całym swoim majątkiem za długi Spółdzielni. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, udzielanie pożyczek, wspólne sprowadzanie zapotrzebowań gospodarczych, pośrednictwo przy nabywaniu lub zbyciu produktów gospodarstwa rolnego, przemysłu wiejskiego i inwentarza. Pożyczki mogą być udzielane tylko członkom Spółdzielni.

Wysokość udziału 2,000 mk. Na udział należy 500 mk. wpłacić natychmiast, resztę w ratach rocznych po 500 mk. Udział może być w każdej chwili wpłacony całkowicie. Do Zarządu wybrani zostali: Gustaw Held, wieś Białołęka, Benjamin Krüger wieś Brzeziny, Michał Hildebrand wieś Anopol, wszyscy gm. Brudno. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Unser Landmann" w Łodzi. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli składają i za Spółdzielnię podpisują łącznie trzej członkowie Zarządu. 276

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 22 marca 1923 r. wciągnięto:

„Ziemiańska Kasa Pożyczkowo - Oszczędnościowa w Kochanowie. Spółdzielnia z nieograniczona odpowiedzialnością". Siedziba Spółdzielni w Kochanowie, gm. Głuchów, pow. Skierniewickiego.

Każdy członek odpowiada całym swoim majątkiem za długi Spółdzielni. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, udzielanie pożyczek, wspólne sprowadzanie zapotrzebowań gospodarczych, pośrednictwo przy nabywaniu lub zbyciu produktów gospodarstwa rolnego, przemysłu wiejskiego i inwentarza. Pożyczki mogą być udzielane tylko członkom Spółdzielni.

Wysokość udziału 200 mk. płatnych jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Fryderyk Pfan wieś Jankowice, Leopold Fischer wieś Kochanów, Juljusz Knodel, wieś Brzozowiec, wszyscy gm. Głochów. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Unser Landmann" w Łodzi. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli składają i za Spółdzielnię podpisują łącznie trzej członkowie Zarządu. 277

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Warszawie w dniu 25 sierpnia 1923 r. wciągnięto:

„Stowarzyszenie Pożyczkowo-Oszczędnościowe Spółdzielnia z odpowiedzialnością ograniczoną w Kołbieli. Siedziba Spółdzielni w os. Kołbiel, pow. Mińsko-Mazowieckiego. Odpowiedzialność członka za zobowiązania Spółdzielni jest dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Przedmiot przedsiębiorstwa stanowi: udzielanie członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych i załatwianie wszelkich innych czynności, wchodzących w zakres obrotu pieniężnego, zgodnie z postanowieniami prawa w dziedzinie skarbowości. Osoby obce mogą korzystać z kredytu tylko zabezpieczonego zastawem rzeczowym. Wysokość udziału 3.000 mk. płatnych jednorazowo przy przystąpieniu. Do Zarządu wybrani zostali: Luzer Topor, Josek Cisiński, Fajwel Brotsztejn, wszyscy w Kołbieli, Zastępcy Hersz-Josek Granatower, Szaja-Jakób Rozenberg, Chaim-Jankiel Boruch, wszyscy w Kołbieli. Pismo przeznaczone do ogłoszeń „Ruch Spółdzielczy" w Warszawie. Zarząd składa się z 3 członków. Oświadczenia woli w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu. Za Spółdzielnię Zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swoje podpisy. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach, zaciąganych w imieniu Spółdzielni powinny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu Spółdzielni. W skład Zarządu wchodzi trzech zastepców. 278

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1923 r.

Sąd Okręgowy, Wydział IV.